REGD M. [illegible]

சந்தா விபரம்
—
1 ஆண்டு ரூ 7,
½ „ 3 8 0

# திராவிடநாடு

16 பக்கம்
விலை
இரண்டணா

இலங்கை 15 சதம் மலாய்நாடு 12 காசு

மலர் 7 | 22—5—49 | இதழ் 47

# நான் கண்ட அழகர்சாமி

தொடர்ச்சி—5

எஸ். வி. லிங்கம்

பெரியார் ஐரோப்பாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்த சமயத்தில், ஆதித்திராவிடர்களின் தனித்தொகுதி முறை குறித்துக் காந்தியடிகள் இங்கே உண்ணாவிரதமிருந்தார். இதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே, சென்னையிலும் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் ஆதித்திராவிடர் நிலைபற்றிச் சுயமரியாதை இயக்கத்தினரின் பிரசாரம் பலமாக இருந்தது. சென்னையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சட்டமறுப்புப் போரும் உச்சநிலையில் இருந்தது. ஆதித்திராவிடர்களைத் தங்கள் பக்கம் இழுப்பதில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பல முறைகளைக் கையாண்டு பாடுபட்டார்கள். பணபலத்தின் போராட்டம் வளர்ந்து வந்தது. சூளையில் மூன்று நாலு தடவையும், பிராட்வே முதலான இடங்களிலும் நடைபெற்ற ஆதித்திராவிட ஊர்வலங்கள், பொதுமக்களின் பேரால் (கலகக்காரர்களால்) தாக்கப்பட்டன. இதை அப்போதைய சர்க்காரும் பார்த்து மவுனம் சாதித்தது. தோழர் பொன்னம்பலம் தலைமையில் அழகர்சாமி ஓர் பெரிய கூட்டத்தை ஏற்பாடுசெய்து அதைக்கண்டித்தார். சர்க்காரும், காங்கிரஸ்காரரும் தங்கள் பலத்தைப் பரிசோதனை செய்யும் முயற்சியில், அவர்கள், ஏழை எளியவர்களான ஆதித்திராவிடர்களைத் தாக்குவது மிகவும் கொடுமையான காரியம் என்று அழகர்சாமி எச்சரித்தார். இந்த நிலைமை மேலும் நீடிக்குமானால், என்றேனும் ஓர் நாள் ஆதித்திராவிடர்கள் விழித்து, தங்களை மிருகங்களென எண்ணிக் கொண்டு தாக்கும் 'கனவான்கள்' யார் என்பதை அறிய நேரிடும் என்றும் எச்சரிக்கை செய்தார்.

காலஞ்சென்ற புரொபசர் லட்சுமநரசு, தர்மலிங்கம், இரட்டைமலை சீனுவாசன், மணியர் போன்றோர், இதுபற்றிப் பிரசாரம் செய்தார்கள். ஒரு மாதத்துக்குள் சர்க்காரும் காங்கிரசும் திகைக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதன் பயனாக ஆதித்திராவிடர்கள் கேள்வி முறையின்றித் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தியும் — செயலும் மறைந்துவிட்டன. ஆனால், மாகாண தலைநகரான சென்னையில், கதர்ச் சட்டையோ — காந்திக் குல்லாயோ அணிந்தவர்கள் பயமின்றி நடமாட முடியாமல் போயிற்று. அநியாயமாக அடிபடும் ஆதித்திராவிடர்களின் நிலையைக் கூட வெ... — மனமற்றிருந்த 'இந்து,' 'சுதேசமித்திரன்,' 'தமிழ்நாடு,' 'ஜயபாரத்' முதலிய காங்கிரஸ் தினசரி ஏடுகள், ஒருவருக்கொருவர் இருக்கும் அபிப்பிராய பேதத்திற்காக ஒருவரை ஒருவர் அடிப்பது தவறு என்றும் நல்லமுறையில் சமாதானம் செய்து கொள்வது சிறந்ததென்றும், தலையங்கமும் உப தலையங்கமும் எழுதின. அதன் பின்னர் நிலைமை சாதாரணமாயிற்று. இந்தச்சமயத்தில்தான் காந்தியடிகள் பூனாவில் உண்ணாவிரதமிருந்தார். பூனாவிற்குத்தோழர் சிவராஜும் போய்வந்தார். சென்னை எழும்பூர் ஏரி மைதானத்தில் தோழர் எம். சி. ராஜா தலைமையில் ஆதித்திராவிடர்கள் சார்பில் ஓர் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. ஆதித்திராவிட மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கூடினர். கருத்து வேறுபட்டிருந்த சகல ஆதித்திராவிடத் தலைவர்களும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். தனித்தொகுதி முறைபற்றிய தங்கள் கருத்தை ஓர் தீர்மானம் மூலம் சர்க்காருக்கு அனுப்பினார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அழகர்சாமியே முன்னின்று வேலைசெய்தார்.

* * *

தெ. இ. ந. உ. சங்கத் தலைவராக இருந்த காலஞ்சென்ற முனிசாமி அவர்களை நீக்கி, இராஜா பொப்பிலியைத் தலைவராகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதுசிலருடையஎண்ணமாக இருந்தது. ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டைத் தஞ்சையில் கூட்ட முடிவு செய்திருந்தார்கள். மகாநாடு நடந்தது. தெலுங்கு நாட்டிலிருந்து மட்டும் நாலைந்தாயிரம் பிரதிநிதிகள் இரண்டு கட்சிக்காகவும் வந்திருந்தார்கள். மாநாட்டை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தவர் பன்னீர்செல்வமாகும். பெரியார் இல்லாத காலத்தில் நல்ல பிரசங்கியாக இருந்தவர் அழகர்சாமி ஒருவர்தான். T. V. சுப்பிரமணியம் பொப்பிலியின் நண்பர். எனவே, அவர் அழகர்சாமியின் கூட்டுறவை விரும்பினார்.

தலைவர், பொப்பிலியா முனிசாமியா என்பது பிரச்னையாயிருந்தது. இருவரும் தெலுங்கு நாட்டார். அழகர்சாமி பொப்பிலியையே ஆதரித்தார். முனிசாமி காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்காக எதிர்ப்பதாக அழகர்சாமி சொன்னார். மாநாடு தொடங்கியதும் இரண்டு கட்சித் தெலுங்கர்களும் மாநாட்டு மேடையில் முற்றுகையிட்டார்கள். "பொப்பிலி ஒத்து" என்பதே அவர்களின் கோஷமாகும். மாலை 3-மணிவரை அடிதடி—சண்டை - ஒரேகுழப்பம்! இந்தச் செய்திகளையெல்லாம் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு பெரிதாக்கிப் பிரசுரித்தன. குழப்பம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் அழகர்சாமி மேடையில தோன்றி, இந்திராணி பாலசுப்பிரமணிம் அவர்களை தெலுங்கில் பேசும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அம்மையார், "நாங்கள் பொப்பிலி கட்சியுமல்ல; முனிசாமி கட்சியுமல்ல. கட்சிக்கு ஓர் தலைவரைச் சமாதான முறையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதே எங்கள் விருப்பம். மாநாடு இரவு ஒத்திவைக்கப்பட்டு மறுதினம் கூடும். பிரதிநிதிகள் வீண்விவாதமின்றி, மறுதினம் மாநாட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்" என்பதாகத் தெலுங்கில் பேசினார்கள். அன்று இரவுதான் மாநாட்டார் பொப்பிலி வெற்றிபெறவேண்டிய வேலைகளைச் செய்தார்கள். காலஞ்சென்ற திருச்சி இரத்தினவேலு அவர்கள் தலைமையில், திருச்சியிருந்து ஏராளமான பிரதிநிதிகள் தருவிக்கப்பட்டு, மறுநாள் மாநாடு நடந்தது. பொப்பிலி தலைவராக்கப்பட்டார். ஐரோப்பாப் பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு கொழும்பில் வந்திருந்த பெரியார் இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும், பெரிதும் வருத்தப்பட்டார். அதாவது: பொப்பிலியின் பண மகிமையால் அழகர்சாமி சு. ம. பலத்தை துர்வினியோகப் படுத்தினார் என்று யாரோ சொன்னதை கேள்விப்பட்டு, அதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டே பெரியார் வருத்தப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால், பின்பு பொப்பிலி ஆட்சியில்தான் எதிர்பாராததையெல்லாம், பொப்பிலியே செய்யும்படி பெரியார் செய்து விட்டார்.

* * *

தனவணிகர் நாட்டில், அந்தக் காலத்தில் அடிக்கடி சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம் நடைபெறும். ஒரு தடவை சுயமரியாதை மாநாடே அங்கு நடக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தோழர் சண்முகம் அவர்கள் மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்க ஒப்புக்கொண்டிருந்தார். சொக்கையா என்ற தனவந்தர் காரைக்குடி முனிசிபல் சேர்மனாய் இருந்தார். காரைக்குடியில் மாநாடு நடைபெறுவது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செட்டிநாட்டில் "வல்லம்பர்கள்" என்ற முக்குலத்தோர்தான் தைரியசாலிகள். செட்டியார்களுக்குப் பணப்பெருக்கம் முரட்டுத்தனமாக இருந்தகாலம். அவர்களுடைய ஆதரவில் வீட்டுக்குப் பத்து வல்லம்பர் குடும்பத்தார் இருந்து வந்தார்கள். செட்டியார்களின் வியாபாரம், வீடு, தோட்டம் ஆகிய வேலைகளை எல்லாம் வல்லம்பர்களே பெரிதும் கவனிப்பார்கள், சில சமயங்களில் செட்டியார் இருவருக்குள் சண்டைவந்தால், வல்லம்பர்கள் குடும்பத்தில் முப்பது, நாற்பது பேர் என்று இரண்டு கட்சியாகப் பிரிந்து சண்டையிட்டுக்கொண்டு கோர்ட்வரை செல்வார்கள். கோர்ட் செலவு முழுதும் செட்டியார்களுடையதாகவே இருக்கும். இந்தநாட்களில் வல்லம்பர்களில் படித்த இளைஞர்கள் பலர் தோன்ற ஆரம்பித்தார்கள். பெரும்பான்மையான செட்டியார்கள் வைதிகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்.

இன்று சென்னை சௌகார்ப்பேட்டையில் எத்தனை மார்வாடி வீடுகள் உண்டோ, அதைவிட மூன்று மடங்கு ஐயர்மார் வீடுகள் வடநாட்டார் வீட்டிற்குப் பின்பக்கமோ அல்லது பக்கத்து ஸ்டோர்களிலோ இருப்பதைக் காணலாம். அதாவது, இரும்புப்பெட்டி இல்லாத மார்வாடி இருந்தாலும் இருக்கலாம்; ஆனால் இரண்டு ஐயர்களாவது இல்லாத ஒரு மார்வாடி வீட்டைக்கூடக் காணமுடியாது. இது போன்ற நிலைதான் அன்று செட்டியார் நாட்டிலும் இருந்தது.

செட்டியார்கள் சுயமரியாதை மாநாட்டை எதிர்ப்பதில் ஒன்றுபட்டிருந்தார்கள். என்றாலும், செட்டியார்களில் இளைஞர்களாக இருந்தவர்கள் பெரும்பாலும் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆதரித்தார்கள். வெகு வேகமாகச் சீர்திருத்த மணங்கள் அங்கு நடைபெற்றன. தனவணிகப் பிரமுகர் திலகங்கள், தனித்தனியாக, அவரவர்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட வல்லம்பர் தனவான்களிடம் சு. மக் காரர்களுக்கு இடந்தரக்கூடாதென்றும், எதிர்க்க வேண்டுமென்றும், அடிதடி ஆனாலும்கூடத் தாங்கள் பார்த்துக்கொள்வதாகவும் சொல்வார்கள். இந்த நெருக்கடியான நிலையில் மூன்று மாதத்திற்குக் குறையாமல் அந்தப் பகுதியில் சுயமரியாதைப் பிரசாரம் நடைபெற்றது. ஒரு தடவையாவது நாங்கள் அடிபட்டதுமில்லை, எங்கள் பொதுக்கூட்டம் கலைக்கப்பட்டதுமில்லை. "குமரன்" ஆபீசிலிருந்து முருகப்பா, பிச்சையப்பா, சுப்பிரமணியம், பொன்னம்பலனார், அழகர்சாமி யாவரும் காரில் சென்றார்கள். முருகப்பா வீட்டிற்குப் போக வேண்டுமானால், ஒரு ஏரிக்கரையைத் தாண்டிச் செல்லவேண்டும். கார் போகும்பொழுது கற்கள் மளமளவென்று வீசப்பட்டன. உடனே காரை நிறுத்தி, கல் வீசியவர்களைப் பார்த்துவிட்டு, முருகப்பாவீட்டிற்குப் பத்திரமாகச் சென்றோம்.

தனவணிக இளைஞர்கள் அப்போது எங்களை ஆதரித்தார்கள். பெரியவர்கள் வல்லம்பர்களைத் தூண்டிவிட்டு வம்புக்கிழுத்தார்கள். என்றாலும், எங்கள் முயற்சி வெற்றியடைந்து வருவதற்கும், பிரபுக்களின் முயற்சி தோல்வியடைவத

கும் காரணம், நாங்கள் தங்குமிடமும், சோறுசாப்பிடுமிடமும் பெரிதும் வல்லம்பர் கனவான்களின் குடிசைகளாகவே இருந்ததுதான். அடிக்கடி அந்தச் சமூக நாட்டாண்மைக்காரரிடம் சென்று பேசுவோம். செட்டியார்கள் எங்களை எதிர்ப்பதற்குரிய காரணங்களை அவர்களிடம் கூறும்போது எங்கள் வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு இரக்கத்தையும் அன்பையும் உண்டாக்கக்கூடியனவாக இருக்கும். இவ்விதம் இராப்பகலாக, பொன்னம்பலம், அழகர்சாமி, சுப்பையா ஆகியவர்கள் வல்லம்ப சமூக நாட்டாண்மைக்காரர்களையே சிநேகிதம் பிடித்துவிட்டதால், தனவணிகப்பிரபு சிகரங்கள் புழுவாகத் துடித்தார்கள். இக்காலத்தில் வல்லம்பர்களில் இலட்சாதிபதியான உடையப்பா அவர்களும், பாகனேரி சாமிநாதன் M. L. A. அவர்களும் எங்கள் கூட்டங்களுக்கு பார்வையாளர்களாக வந்து, எங்களிடம் அவர்களுக்குள்ள அனுதாபத்தைக் காண்பிப்பதுண்டு.

சியாங்கே — ஷேக்கால் உத்தரவு இடப்பட்ட சீனப்பட்டாளங்கள், சீனக்கம்யூனிஸ்டுப் படைகளுடன் போரிடாமல் அவர்களுடன் சேர்ந்து நண்பர்களாகி விடுவதைக் கண்டு, சியாங்கே—ஷேக் பயந்து ஓடியதைப் போலவே, அன்று தனவணிகப் பிரபுக்களும் மனமுடைந்து சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் உதவியைப் பெற்று எங்களை எதிர்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

கடைசியாக, தனியாகப் போடப்பட்ட பந்தலில் மாநாடு சிறப்பாக நடந்தது. சண்முகம் அவர்கள் தலைமை வகித்து மாநாட்டை சிறப்பாக நடத்திக் கொடுத்தார், மாநாட்டில் நமது கட்சிக்காக ஓர் தமிழ்த் தினசரி நடத்த வேண்டுமென்று ஓர் தீர்மானத்தை அழகர்சாமி கொண்டு வந்தார். மாநாடு முடிந்தது. மறுநாள் சுயமரியாதை ஊழியர்களில் முக்கியஸ்தர்கள் தவிர, மற்ற அனைவரும் அவரவர்கள் ஊருக்குப்போய் விட்டார்கள். அதற்கு மறுநாள் பெரியாரும், நாகம்மையாரும் ஈரோடு செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இரண்டு நாட்களாக ஊழியர்களுக்குள் ஓர் பரபரப்பு; இவற்றெல்லாம் பெரியார் கவனித்து வந்தார். அக்காலம் சுயமரியாதை இளைஞர்களுக்குப் பொது வாழ்க்கை புதிது. கட்சியில் சிலர் நடப்பது, அவ்விதம் நடப்பதைக் கவனிக்க வேண்டியதை மௌனம் சாதிப்பது, இதெல்லாம் ஒரு புதிராக இருந்தது. ஒன்றுமில்லாமலேகூட, சிலர், அவரவர் மனப்போக்கின்படி பேசி எண்ணி வந்தார்கள். இவைகளெல்லாம் பெரியாருக்குத் தெரியும். ஆனால், நமது கட்சியின் மதிப்பு, அதன் வளர்ச்சியில் தனது திட்டங்கள் ஆகியவற்றை நன்குணர்ந்ததினால், பெரியார் மௌனமாகவேஇருந்தார். பெரியார் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு எதிர்வீட்டில், சு. ம. ஊழியர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடினார்கள். எவ்வித சந்தடியுமின்றி அந்தவீட்டுத்தெருக்கதவு சாத்தப்பட்டே இருந்தது. சிவகாமி அம்மையார், பெரியார் தங்கியிருந்த வீட்டிற்குச் சென்று நாகம்மையார் அவர்களை ஊழியர்கள்கூட்டத்திற்கு அழைத்து வந்தார். இந்த இரசியக் கூட்டத்திற்கு அழகர்சாமியும், நடராசனுமே காரணமாயிருந்தார்கள். பெரியாரின் படைகள், பெரியாருக்குத் தெரியாமல், பெரியார் இருந்த வீட்டிற்கு எதிர் வீட்டில் பெரியார் மனைவியாரின் முன்னிலையில் கூடினார்கள். இக்கூட்டத்தைப் பார்த்ததும் நாகம்மையாருக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அதோடு, எதற்காகத் தனியாகக் கூடி தன்னை அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகமும் இருந்தது. அங்கு கூடியிருந்த சுமார் நூற்றைம்பது பேரில், முப்பது நாற்பது பேர் பெண்கள். இவர்களில் நாகம்மையாருக்குத் தெரியாதவர்கள் யாருமே இல்லை. எல்லோருமே ஏறக்குறைய நூறு தடவைக்கு மேல் ஈரோடுக்குச் சென்றவர்களாகும். தோழர் எஸ். இராமனாதன் எழுந்து, "தலைவர் பெரியாரிடமும், மற்றும் சிலரிடமுமுள்ள கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக இங்கு கூடியிருக்கிறோம். மற்றும் இங்குள்ளவர்களும், உங்கள் உங்களுடைய எண்ணங்களைக் கூறுங்கள்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். உடனே தோழர் அழகர்சாமி எழுந்து, "நமது இயக்க ஊழியர்களின் கூட்டம் இது. பெரியார் செய்கை பற்றி உண்மைப் பொருள் தெரியாதவர்களும், அவர் செயலில் கருத்து வேற்றுமையும், மனக்கசப்பும் கொண்டவர்களும் இங்கு கூடியிருக்கிறார்கள். என்றபோதிலும் அவரைத் தவிர வேறு தலைவரை மனதில் விளையாட்டிற்குக் கூட நினைக்காத கூட்டம் இது. எனவே இருக்கும் நிலையை எடுத்துப் பேசி, ஓர் நல்ல முடிவிற்கு வருவோம்" என்று கேட்டுக்கொண்டார். பொது சேவைக்குப் புதிதாகவந்த அத்தனை வீரர்களும், தங்கள் மனத்திடை புகைந்ததையெல்லாம் பேசித்தீர்த்தார்கள். கூட்டம் பகல் இரண்டு மணிக்குமுடிந்தது. யாவரும் சாப்பாட்டிற்குச் சென்றோம். பெரியாரும் எங்களுடன் உட்கார்ந்து தான் சாப்பிட்டார். பகல் மூன்று மணிக்குப் பெரியாரும் நாகம்மையாரும் ஊருக்குப் புறப்பட்டார்கள். நாங்கள் யாவரும் புகைவண்டி நிலையம் வரை சென்று அவர்களை வழியனுப்பினோம். வழக்கப்படி நாலைந்து பேர் அவர்களோடு ஈரோட்டுக்குச் செல்வதுண்டு. அன்று யாரும் செல்லவில்லை. பெரியாரும் நாகம்மையாரும் ஈரோட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்கள். பின்னர் பெரியாரும் நாகம்மையாரும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்வதில்லையென்று கேள்விப்பட்டோம். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேள்விப்பட்டதில், பெரியார் அன்று காரைக்குடியில் நடந்த விவரத்தைப்பற்றி நாகம்மையாரிடம் கேட்டதாகவும், அதைச் சொல்ல மறுத்ததால் இருவரும் பேசவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். இப்படி மூன்று நான்கு மாதம்; ஒரு உயிர் இரண்டு உடம்பு என்று பேசிக்கொள்கிறார்களே! இது ஒப்புக்காகப் பேசிக்கொள்வதாகும். ஆனால், உண்மையில் ஓரே உயிராயிருந்த இரண்டு உடம்புகள் மூன்று மாத காலம் பேசிக்கொள்ளாமல்—ஆனால் அன்றாட வழக்கங்கள் யாவும் குளிப்பு, சாப்பாடு அனைத்துமே ஒழுங்காகநடந்துவந்தன. தனது கணவரைப்பற்றி மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக, தனது பிள்ளைகளைவிடப் பெரிதாக மதித்துப் பழகிய ஊழியர்கள் பேசிக்கொண்ட கண்டன மொழிகளை, தானே தனது கணவரிடம் சொன்னால், தன் கணவருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பெரிய பிளவு ஏற்படும் என்ற பயமே, அன்று நாகம்மையாரை ஐபாவுடன் பேசமால் இருக்கும்படிச் செய்தது.

(தொடரும்)

# கர்ஜனை புரியும் "கனம்"கள்

அமைச்சர்கள் உரத்தகுரலிலே பேசுகிறார்கள்-ஊரூருக்கும் சென்று—ஓயாமல்! கோபம், பயம், 'பிடிசாபம்' என்று மிரட்டும் போக்கு, இவை, ததும்பி வழிகின்றன அவர்களின் சொற்பொழிவுகளிலே.

அமைச்சர்களின் அதிகாரக் குரலுக்குப் பக்கமேளமாக, தூற்றல் பிரசாரத்துக்குத் 'தோடா' பரிசு பெற்ற, முரசுகள் பல உள்ளன. போகிற இடமெல்லாம், வீராவேசப் பேச்சுத்தான்!

ஒழித்துக்கட்டிவிடுவோம்-உருத் தெரியாமல் செய்துவிடுவோம்—என்னமோ, பாபம், என்று விட்டுவைக்கிறோம், என்று பேசாத பெருங்குணவான் இல்லை, அமைச்சர் குழுவிலே!

* * *

யார் மறுக்கிறார்கள், இவர்களுக்கு 'ஆற்றல்,' இருப்பதை, யாருக்குத்தான் இராது இந்த 'ஆற்றல்' அமைச்சரானால்! அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது இவர்களிடம் — இவர்கள் உத்தரவிடலாம் போலீசுக்கு — அது போதுமானதாகத் தெரியாவிட்டால் பட்டாளத்தை அனுப்பலாம், சிறைக்கதவைத் திறக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது — பணத்தை அள்ளிவீசி, எதிர்ப்பிரசாரம் நடத்த வசதி இருக்கிறது; பதவியில் இருக்கிற காரணத்தால், இவர்கள் சில புதுச்சக்திகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை நாம் மறுத்ததில்லையே! ஏனோ, பாவம், இதைக் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்!! இவர்களுக்கு இன்றுள்ள ஆற்றலும் நமக்குத் தெரியும், அந்த ஆற்றல், பயன்படுத்தப் பயன்படுத்தப் பழுதுபடும், விரைவிலே பயனற்றுப் போகும் என்பது, அவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பதைவிட நமக்குச் சற்றுத் தெளிவாகத் தெரியும்! இதை ஏன், அமைச்சர்கள், தங்கள் அருமையான நேரத்தைச் செலவிட்டு, அதைவிட அருமையான மக்களின் பணத்தைப் பாழாக்கி, ஊராருக்குக் கூறிக்கொண்டே சுற்றவேண்டும்? ஒழித்துக்கட்டும் ஆற்றல் நிச்சயமாக இருக்கிறது — இருக்கிறதா இல்லையா என்பதா விவாதத்துக்குரிய விஷயம் இப்போது—யாரை அமைச்சராக்கினாலும் இந்த ஆற்றல் இருக்கத்தான் செய்யும் — நாட்டைப் பிடித்தாட்டிய வெள்ளைக்காரனுக்கு இருந்தது இந்த ஆற்றல், பக்தவத்சலங்களைச் சிறையிலே போடுவது முதற்கொண்டு பகத்சிங்கைத் தூக்கிலே போடுகிற வரையிலே இருந்தது—அந்த ஆற்றலைக் காட்டினார்கள், கூசாமல், குழறாமல்; ஆனால் என்ன ஆனார்கள்? இலேசான பக்தவத்சலத்தைக் கனமாகக் கண்டார்கள்! அடக்கு முறையின் விசித்திரமான சக்தியே அதுதானே! வீசட்டுமே இதை, வீராப்புப்பேசும், அமைச்சர்கள் தாராளமாக—ஏன் அதைப்பற்றி, பன்னிப்பன்னிப்பேசுகிறார்கள்—யார் மெச்சிக்கொள்ள—யாரைத்திருப்திப்படுத்த — யாரை மிரட்ட!

இந்த மூன்றாண்டுகளாக, அமைச்சர்கள் என்ன, நம்மை உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு உறவுகொண்டாடியா வந்தார்கள், இப்போதுதான் ஏதோ உக்கிரசேனர்கள் ஆகிவிட்டது போலப் பேசிவருகிறார்களே, பாபம்! எவ்வளவு அடக்குமுறைகள் உண்டோ அவ்வளவும் செய்து கொண்டுதானே வந்திருக்கிறார்கள்! எவ்வளவு தொல்லைகள், ஆபத்துகள் ஏற்படமுடியுமோ அவ்வளவையும் தாங்கிக் கொண்டுதானே வந்திருக்கிறோம். விளையாட்டுக் குழந்தையை மிரட்டுவது போல, என்ன செய்வோம் தெரியுமா—என்று பேசுவது எதற்கு என்று கேட்கிறோம்.

ஜனநாயகக் கோட்பாட்டை மதிக்கும் போக்கை மறந்து, குரோத மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு இடையூறுகளையும் செய்தவண்ணம் இருக்கும் இந்தக் 'கனம்கள்' கண்களை உருட்டியபடி இருப்பது ஏன்? அது ஒன்றுதான், பேசுவதற்கு இருக்கிறது, என்ற நிலைமையா? அடுத்த தேர்தலுக்காக இப்போதே சல்லடம் கட்டும் போக்கா? தங்களுக்குள்ள ஆற்றலைத் தாங்களே கவனப்படுத்திக்கொண்டு களிக்கிறார்களா!

நாடகத்திலே வருகிற ராஜாக்களுக்குக்கூடப் பராக்குக்காரன் உண்டு; நமது மந்திரிகள், தங்களுக்குத் தாங்களே அல்லவா பராக்கு கூறிக் கொள்கிறார்கள்! தன்கையே தனக்குதவி என்றாகிவிட்டது போலும் அவர்கள் நிலைமை.

அடக்கிவிடுவோம், அடக்கிவிடுவோம் என்று ஆர்ப்பரிக்கும் அமைச்சர்கள் என்ன குற்றத்தைக் காட்டுகிறார்கள் நம்மீது.

திராவிடர்கழகத்தார் நாட்டிலே பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், இந்தச் சர்க்காரைக் குறைகூறி-இது ஒரு குற்றச்சாட்டு.

சொல்ல வெட்கப்படுவார்கள், வேறு நாடுகளிலே, அமைச்சர்கள், அங்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் செய்கிற காரியங்கள், எதிர்க்கட்சியினர் கூடக் குற்றம் குறை கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவு பொதுமக்களின் நன்மைக்கு உகந்ததாக இருக்கின்றன! இங்கு அமைச்சர்கள் செய்கிற

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

## கர்ஜனை புரியும்

16-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஏதாவது செய்தாக வேண்டுமே! காங்கிரஸ் மந்திரிமார்களைக் குறை கூறவே அஞ்சுவர், பலர், அதிலும் இலஞ்ச இலாவணக் குற்றம் சுமத்தப் பலருக்குப் பிரியமே வராது,—துணிவும் ஏற்படாது. நாட்டுக்கு இன்னமும் நல்ல பிள்ளைகளாக — செல்லப் பிள்ளைகளாக இருக்கும் நிலை, காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறித்து இவ்வளவு பலமான குற்றச்சாட்டு வெளிவருவதென்றால், சாமான்யமா? அதிலும், வெளிவந்தது, குறைகூறும் ஏடுகளில் அல்ல—எதிர்க்கட்சி ஏடுகளில் அல்ல—'இந்து'வில்!

'இந்து'வுக்கு, இந்தச் செய்தியை, யாரோ, வழிப்போக்கரோ, வம்பு தும்பு செய்பவரோ, ஆதார அதிகாரம் பெறுதவரோ, அனுப்பியிருப்பரா—அப்படிப்பட்டவர் அனுப்பியதாக இருந்தால் 'இந்து' கண்ணெடுத்தாவது பார்த்திருக்குமா!

'இந்து'வில்வெளிவந்ததிலிருந்தே, அந்தச்செய்தி, எதிர்க்கட்சியினரோ, பொறுப்பற்றவர்களோ, அனுப்பியதல்ல, என்பது விளக்கமாகிறது.

'இந்து'விலேயே இந்தச் செய்தி வருகிறதென்றால்—வேறு யாராவது குற்றம் குறை கூறினாலும் சல்லடம் கட்டிக்கொண்டு சண்டைக்குக் கிளம்பும் 'இந்து'விலேயே இந்தச் செய்தி வெளிவருகிறதென்றால், சாமான்யமா?

'இந்து'வுக்காவது, பாபுவின் பேச்சா இது—காங்கிரஸ் மந்திரிமார்கள் மீதா இந்தக் குற்றச்சாட்டுக் கூறப்படுவது—என்ற துடிதுடிப்போ, சந்தேகமோ ஏற்பட்டிருந்தால், வெளியிட்டிருக்குமா செய்தியை!

துளியாவது சந்தேகம் இருந்தாலும், உடனே, பாபுவுக்கு, ட்ரங் டெலிபோன் செய்து, இப்படி ஒரு செய்தி கிடைத்திருக்கிறதே, உண்மைதானா என்று, கேட்டு, விளக்கம் பெற, வசதி இல்லையா? செய்ததா? செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொள்ளாமல், செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறது.

இதிலிருந்து என்ன ஏற்படுகிறது? 'இந்து'வும், இது சகஜந்தான் என்ற அளவிலேயே இருந்திருக்கிறது, என்பதுதானே.

மந்திரிமார்கள் வட்டாரத்திலும் அரசியல் அதிகாரிகளிடமும் இலஞ்ச இலாவணம் ஏராளமாக இருக்கிறது என்று பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் கூறியதாக, மே 15-ந் தேதி 'இந்து'வில் வெளிவந்த செய்தி, செந்தேள் போலாகிப் பலரைக் கொட்டியிருக்கிறது. ஓடி இருக்கிறார்கள், போலும் பாபுவிடம். "என்னய்யா இது, இருக்கிற தொல்லை போதாதென்று, நீர் ஓர் தொல்லையை உண்டாக்குகிறீர். இப்படியா, நிருபர்களிடம் கூறுவது" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள் போலும், மே 19-ந் தேதிய இதழில், பாபுவின் மறுப்புக் குறிப்பொன்று அதே 'இந்து'வில் வெளிவருகிறது!

அதிலும், என்ன கூறுகிறார் பாபு! எங்கள் மந்திரிமார்கள் மாசு மருவற்றவர்கள்; அவர்கள் இலஞ்சம் இருக்கும் திக்கும் நோக்காத திருமேனிகள், அவர்களைக் குறை கூறுவது மகா பாபம்—என்று! இல்லை — இல்லை —நான் அப்படிச் சோல்லவில்லையே! நிருபர் என்னைப்பல கேள்விகள் கேட்டார், அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் கூறினேன். அவர் கேட்ட கேள்விகளிலே ஒன்று, இந்த இலஞ்ச இலாவணத்தைப் பற்றியது. சென்ற சிலமாதங்களாகவே, நான் செல்லுமிடமெங்கும், மந்திரிமார்களைப் பற்றி இது போலக் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு வருகின்றன. அங்கெல்லாம், என்ன பதிலைக் கூறிவந்தேனோ, அதே முறையிலேதான் நிருபரின் கேள்விக்கும் பதில் கூறினேன்—அதாவது பிறரைக் குற்றம் குறைகூறி என்ன பயன்! ஒவ்வொருவரும் ஒழுக்கமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் — அப்போதுதான் இலஞ்ச லாவணம் ஒழியும், என்று சோன்னேன். இலஞ்ச இலாவணம் இருக்கிறதென்றால், நாம் அனைவருமேதான் குறைகூறப்படவேண்டியவர்கள் — ஒழுக்கம் வளரவேண்டும், அப்போதுதான் இந்தக்கேடு ஒழியும், என்று சொன்னேன். நிருபர்வெளியிட்ட விதமான வார்த்தைகளை நான் கூறவில்லை—என்று பாபு தெரிவிக்கிறார். ஓரளவுக்கு மன ஆறுதல் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும், ஆளவந்தார்களுக்கு, பாபுவின் மறுப்புரை கண்டு—ஆனால் அந்த ஆறுதல், அவர் அறிக்கையை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் மட்டுமே ஏற்படும்—கூர்ந்து கவனித்தால், உண்மை துலங்கிவிடும்.

இலஞ்ச இலாவணமே கிடையாது —என்று பாபுராஜேந்திர பிரசாத் கூறவில்லை.

மந்திரிமார்கள் ஒழுக்க சீலர்கள், அப்பு அழுக்கற்றவர்கள் என்றும் கூறவில்லை.

மந்திரிமார்கள் மீது யாரோ வேண்டுமென்றே, அபாண்டமாகப் பழிசுமத்துகிறார்கள் என்றும் கூறவில்லை.

உலகிலே, பெரியவர்கள், சர்வ சாதாரணமாகக் கூறுவார்களே, உபதேசம், அந்த முறையிலே, பேசுகிறார், இலஞ்ச இலாவணம் இருக்கிறதென்றால், அதற்கு எல்லோரும் தானே பொறுப்பாளிகள்—உலகம் அவ்வளவு கெட்டுப்போய்விட்டது—ஒழுக்கம் குன்றிவிட்டது — என்று பேசுகிறார்.

இலஞ்சம், வாங்குவது மட்டுமல்ல, கொடுப்பதும்தானே குற்றம் — வாங்குவது கொடுப்பது, மட்டுமல்ல, உடந்தையாக இருப்பது, தெரிந்தும் வெளியே தெரிவிக்காமலிருப்பது, எல்லாமுமே குற்றந்தானே — அந்த முறையிலே எல்லோருமே குற்றவாளிகள்தானே, என்று வாதம் புரிகிறார், பாபுராஜேந்திரபிரசாத்.

மந்திரிமார்களின் அப்பழுக்கற்ற தன்மையை அல்ல, அவர் கூறுவது, மற்றவர்கள் மட்டும் என்ன, மகா யோக்கியர்களா, பொதுவாகவே ஒழுக்கம் குன்றிவிட்டது, என்று குறைப்படுகிறார்.

இது எந்த விதத்திலே, மந்திரிமார்களின் மாண்பை உயர்த்துவதாகுமோ, நாமறியோம்.

இலஞ்ச இலாவணம் நடைபெறுவதாக, வதந்தி பலமாகி விட்டது—நாட்டுமக்களால் பேசப்படுகிறது, என்பது, பாபுவின் அறிக்கையின் மூலமே, விளக்கமாகத் தெரிகிறது.

அவரே கூறுகிறார், "போகுமிடமெல்லாம், இந்த இலஞ்ச இலாவணம் பற்றிய கேள்வி கிளம்பியவண்ணம் இருக்கிறது"—என்று.

என்ன இதன் பொருள்? அவ்வளவு சிரிப்பாய்ச் சிரிக்கிறது, சிலர்களின் நடவடிக்கை.

போகுமிடமெல்லாம், பாபுராஜேந்

திரபிரசாத் போன்ற பெருந்தலைவர்களிடம், இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள், மக்கள்.

போதாதா இது, இவர்களின் இலட்சணத்தை விளக்க!

பாபுவையும் நாம் கேட்கிறோம், உலகம் கெட்டுவிட்டது, எல்லோருக்கும் பாபத்தில் பங்கு இருக்கிறது, ஒழுக்கம் குன்றிவிட்டது, என்ற பொது போதனை புரிவது, இருக்கட்டும், ஒழுக்கத்துக்கு இருப்பிடம் என்றும், தூய்மையின் பிறப்பிடம் என்றும், தியாக ஊற்றென்றும், மக்கள் நலன் தவிர வேறொன்று அறியாப் பராபரங்களென்றும் போற்றப்பட்டவர்கள் ஆளவந்த பிறகு, இலஞ்ச இலாவணக் குற்றம், ஏன் இருக்கிறது? இருக்கலாமா? புகார் வரலாமா?

முன் கோவலன்-பின் கோவலன் என்று நாடகமாடுவார்கள் — நமது மாகாணத்திலேயோ, மந்திரி சபை அமைப்பு நாடகத்திலே, மூன்று கோவலன்-இதற்குள் நாடகம் முடியவில்லை, இன்னும்! பெருமைக்குரியது தானா? பேசாமல் தான் இருக்க வேண்டுமா, இந்தக் காட்சியைக் கண்டு. பொதுமக்களுக்கு இந்த விஷயமாக, சிந்திக்கவும் பேசவும், உரிமையே கூடாதா?

மந்திரி சபைகள் மாறலாம் — அரசியலிலே அது நேரிடக்கூடாததல்ல, ஆனால் நமது மாகாணத்திலே நேரிடுவது போலவா!

கொள்கை — வேலைத்திட்டம் — இவைகளில் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டா, மந்திரிசபை மாறுகிறது!

யாராருக்கு எந்தெந்தச் சமயத்தில், வலிவும் வாய்ப்பும், கிடைக்கிறதோ, அவர்கள் அமைச்சர்களாக வேண்டியது! அவர்களை அமைச்சர்களாக்கி வைக்க வேண்டியது! ஸ்பெஷல் டிராமா கண்ட்ராக்டர், ஒரு ஊரிலே, கராக கனவேக கானகலாதர சுந்தரபாகவதரை ராஜபார்ட்டாக்கி நாடகம் நடத்துவதும், அதிலே கஷ்டமோ நஷ்டமோ ஏற்பட்டால், உடனே, நவரச நாடக திலக ஓரடி நாராயண பாகவதரைக் கொண்டு நாடகம் நடத்துவதுமாக இருப்பதுபோல, மந்திரி சபைகளை மாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்,— இந்த இலட்சணத்துக்கு, கோபம் வேறு—மிரட்டல் வேறு—!!

நாடு முழுவதும் சிரிப்பாகச் சிரிக்கிறது! நாலுபேர் கூடினதும், முதல் பேச்சு இதுவாகவே இருக்கிறது, நற்பண்புள்ளவர்கள், நாக்கைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சாகலாம் போலிருக்கிறது என்று கூறி ஆயாசப் படுகிறார்கள் — இந்த அலங்கோலத்துக்கிடையே, ஒரு ஆணவ ஆர்ப்பரிப்பு, நமது கழகத்தைப் பற்றி.

கேலி செய்யாதவர்கள் உண்டா, இவர்களை—எத்தனை 'சிச்சி சிந்துகள்', எவ்வளவு கேலிப் படங்கள் இவர்களின் நிலையைப் பற்றி—நமது கழகப் பத்திரிகைகளிலே அல்ல—இவர்கள் ஆராதிக்கும் காங்கிரசிலே ஆராதனை செய்யும் ஏடுகளிலே.

இதோ 'கல்கி'—பிரித்துப் பார்த்ததும், என்ன காண்கிறோம்—காங்கிரஸ் ஆளவந்தார்கள் பெருமைப் படக்கூடிய சித்திரங்களா! இல்லையே! கேலி செய்யும் படங்கள்.

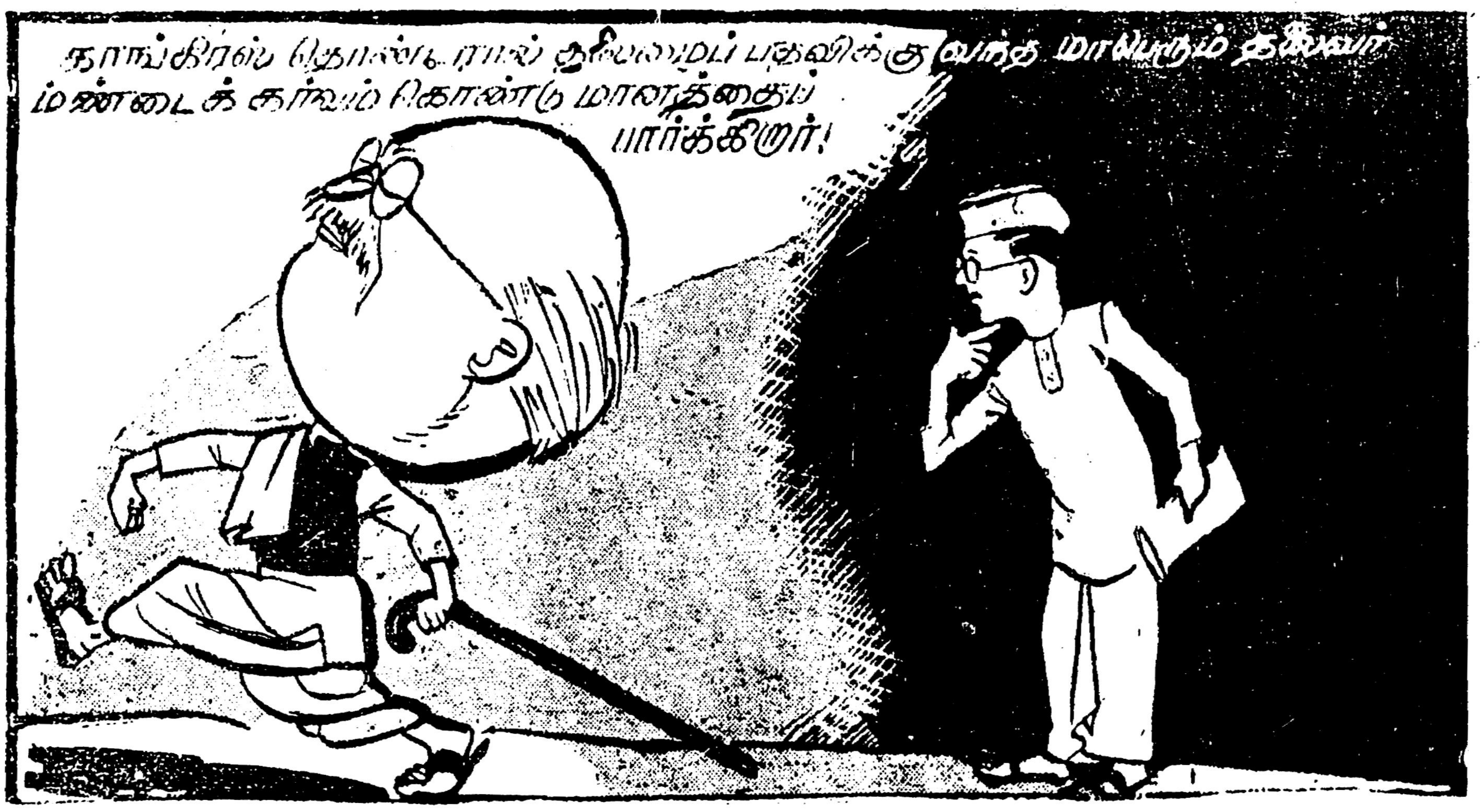


மண்டை ஏன் அவ்வளவு பெரிதாக இருக்கிறது என்று யோசிக்கிறீர்களா? மாபெருந் தலைவருக்கு மண்டைக் கர்வமாம்! — விளக்கமாகவே கல்கி தீட்டுகிறது, காங்கிரஸ் தொண்டரால் தலைமைப் பதவிக்கு வந்த மாபெரும் தலைவர், மண்டைக் கர்வம் கொண்டு மானத்தைப் பார்க்கிறார்.

மண்டைக் கர்வம்!—இதைப்படம் போட்டுக் காட்டிப் பரிகாசம் செய்கிறது 'கல்கி'—மாபெருந் தலைவர்களுக்கு, சாந்தமும் புன்னகையுந்தான் தவழுகிறது; நாம் இவ்வளவு ஆணவத்தோடு அல்ல, இவர்களை இணைத்து அணைத்துக்கொண்டு போகும் போக்கிலே, நியாயம்தானே நீர் சொல்லும் என்கிற பாணியிலே, பேசுகிறோம், உடனே, மாபெருந் தலைவர்களுக்கு, காரமான கோபம் வந்துவிடுகிறது, காட்டுகிறோம் எமதுபலத்தைஎன்று கர்ஜனைபுரியத் தொடங்குகிறார்கள்! எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள் இவர்கள்சுபாவம்.

சட்டாம்பிள்ளை தலையிலே குட்டும் போது, சகித்துக்கொண்டிருக்கும் மாணவன், வகுப்புக்கு வெளியே, வந்ததும், 'நோஞ்சலான' பிள்ளையிடம், வம்புக்கு நிற்கிறானே, அதே போக்கல்லவா இது!

நோஞ்சலான பிள்ளை — என்றால் உண்மையிலேயே என்றல்ல பொருள் —நோஞ்சலாக இருப்பது போலக் காணப்படும் பிள்ளைகள்.

'கல்கி'யின் இந்தக் கேலிச் சித்திரம், கலாரசனையை ஊட்டுகிறது-

நமது பிரசாரமோ, இந்தப் பிரமுகர்களுக்கு, தீயாகச் சுடுகிறதாம்!

மாபெருந் தலைவருக்கு மண்டைக் கர்வம் பிடித்திருக்கிறது, என்று படம் போட்டுக் கேலி செய்யும், உரிமை இருக்கிறது கல்கிக்கு— அதைக் கண்டு கோபப்படாத பெருந்தன்மை இருக்கிறது, மாபெருந்தலைவர்களுக்கு— ஆனால், நாம், என்றாலோ, அவர்களுடைய வீர தீர பராக்கிரமம் வீறிட்டெழுந்து விடுகிறது—விட்டேனா பார் என்று கர்ஜிக்கிறார்கள்.

'கல்கி'—சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும், விட்டுவிடவில்லை. இதோ பாருங்கள், சட்டசபை அங்கத்தினரை!—எதிரே நிற்கும வாக்காளரையும் பாருங்கள்!

வாக்காளர் தயவினால் சட்ட சபை அங்கத்தினராக வந்த எம். எல். ஏ., பிரபு, அந்த வாக்காளரைத் துச்சமாக மதிக்கிறார்—என்று தீட்டுகிறது 'கல்கி.'

இதை யெல்லாம் கண்டு கனம்களுக்குச் சினம் பிறப்பதில்லை—கலை — ஓவியங்களை வளர்க்கிறது என்ற உற்சாகம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது—நம் 'பிரசாரம்' என்றால் உடனே, போடு 144-என்று கூறும், தர்பார் நடக்கிறது. இந்தப் போக்குக்கு, என்ன பெயர்? அகராதியின் உதவி போதவில்லை — நிச்சயமாகத்தான்.

காங்கிரசின் பேரால் சட்டசபைக்குள் நுழைந்திருப்பவர்களைப் பற்றி, 'கல்கி', என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறது – மதிப்புத் தருகிறதா அவர்களுக்கு, என்பதை விளக்கும் முறையிலே, மே முதல் தேதி ஒரு கேலிச்சித்திரம் வெளியிட்டிருக்கிறது—நம்மீது சீறும் வீரர்கள், ஒருமுறை பார்க்கட்டும், யோசிக்கட்டும்—

எம். எல். ஏ., யாக உள்ளவர், பொதுமக்களின் நன்மைக்காகப்பாடுபடுவதாகக் கூறிக்கொண்டு, ஏய்க்கிறார், என்று, படம் தீட்டிப் பரிகாசம் செய்கிறது கல்கி.

"அசெம்பிளிக்கு நான் உங்கள் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும், பிறகு நான் ஸ்ரீ டி. பிரகாசத்தைப் பிரதம மந்திரிப் பதவியில் அமர்த்தியதும், பிறகு அவரைப் பதவியிலிருந்து வெளி ஏற்றியதும், அந்த ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ரெட்டியாரை உட்காரச் செய்ததும், அந்த ரெட்டியாரைப் பலமுறை தேடிச்சென்று பேட்டிகாண முயன்று பலிக்காமற் போனதும், பிறகு என் மூளை வேலை செய்ய ஆரம்பித்ததும், அதன் பலனாக ஸ்ரீ ஓமந்தூரார் தாமாகவே பதவியை விட்டுப் போகும்படி நேர்ந்ததும், அந்தப் பதவியில் ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜாவைப் பலவந்தப்படுத்தி உட்கார வைத்ததும், இவ்வளவுக்கும் பிறகு இராப்பகலாகத் தூக்கமின்றி ஏங்கியதும், எல்லாம் உங்களுடைய நன்மைக்குத்தான், ஆகையால் பொதுஜனஸ்வாமி! உங்களுடைய நன்மைக்காக எனக்கு ஒரு டெபுடி மந்திரிப் பதவியோ, பார்லிமெண்டரி காரியதரிசி பதவியோ கொடுக்கும்படி சிபார்சு செய்யுங்கள்!"

இப்படிக் கேட்கிறார் எம். எல். ஏ. !!

இவ்விதம் கேலி செய்கிறது கல்கி! எந்த எம். எல். ஏ. க்குக் கோபம் பிறக்கிறது!—பிறந்துதான் என்ன பலன்?—கல்கி, இந்தக் கோபத்தைக் கண்டு பயப்படவேண்டிய நிலையில் இல்லையே! கவர்னர் ஜெனரல் வேறு, கல்கி வேறா!! கனம்களும் கனம்களாகக் கூடிய எம் எல். ஏ. க்களும், கல்கி குட்டும் போது, வலித்தால் கூட, வாய்விட்டு அழ முடியுமா?

கேலியும் கண்டனமும் சரமாரியாக, பல திக்குகளிலிருந்தும் தாக்கியபடி உள்ளன—தலைமேலே மேடலின் பலாயுதம் தயாராக இருக்கிறது-மந்திரி சபைத் தகராறுகளைக் கண்டு, மேலிடம், 93 வது செக்ஷனைப் பிரயோகித்து, அமைச்சர்களை அவிழ்சியாக்கிவிடக் கூடிய பேராபத்து இருந்தபடி இருக்கிறது, இவ்வளவுக்கும் இடையே, கர்ஜனை செய்கிறார்கள் இந்தக் கனம்கள், இவர்களின் அரசியல் வேட்டையிலே, போட்டிக்கு நின்றோ, பங்கு கேட்டோ, தொல்லை தராமல், நாட்டு மக்களுக்கு நல்லறிவூட்டப் பாடுபடும், நமது கழகத்தின் மீது.

உரத்த குரலால் உண்மையை மறைத்துவிட முடியாது. உருட்டும் விழி, உரிமை முழக்கத்தை அடக்கிவிடாது.—என்பதைக் கர்ஜனை புரியும் கனம்கள் உணரவேண்டுகிறோம்.

## திராவிட நாடு

ஞாயிறு] 22—5—49 [காஞ்சி


# எங்கள் குடும்பம்

—

ஐக்கிய நாடுகள்சபை, ஏற்பட்டு விட்டது; இனிப்போருக்கோ, அந்தப் போருக்குக் காரணமாக உள்ள, வல்லரசுகளின் போட்டிக்கோ அவசியமில்லை—சாந்திதழைக்கும், சமாதானம் நிலவும், சமரசம் ஏற்படும், என்று அறிவிக்கப்பட்டது, மக்களின் அகமகிழ்ச்சிக்காக. போர் ஏற்படாமலிருக்க இந்தச்சபை பயன்படுமா! மகிழ்ச்சி, என்றனர் மக்கள்.

இந்தியா, இந்தச்சபையிலே அங்கம் வகிக்கிறது, எனவே உலகச் சமாதான முயற்சியிலேயே, தனக்குரிய பங்கினைச் செய்ய, வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கிறது.

காஷ்மீர் சம்பந்தமாக, இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் பகை மூண்டது; ஐக்கியநாடுகள் சபையிலேதான் இதுபற்றிப் பேசப்பட்டு, சமரச ஏற்பாடு ஒன்று காணப்பட்டு, அதை நிறைவேற்றுவதற்கான காரியங்கள் இதுபோது நடைபெற்றுக் கொண்டுவருகின்றன.

உலக அரங்கிலே, இந்தியாதனக்குரிய இடம் பெறவும், உலகைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்னைகள் கிளம்பும்போது, தன் கருத்தைக்கூறி, அதன் மூலம், சமாதானத்துக்கு உழைக்கவும், வாய்ப்பு, ஐக்கியநாடுகள் சபையிலே இடம்பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கிறது.

தென்ஆப்பிரிக்கப் பிரச்னைபற்றிக் கூட, கூடிக்கலந்து பேசும்படி, ஐக்கிய நாடுகள்சபை தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறது — இந்தியா, பாகிஸ்தான், தென்ஆப்பிரிக்கா ஆகிய மூன்றுநாடுகளும், இத்தகைய மாநாடுகூட்ட ஐ. நா. சபை, கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

எனவே, உலகவிவகாரத்தைக் கவனித்துக் கருத்துடன் பணியாற்றவும், உலகிலுள்ள எந்த நாடாவது தன்னைப்பாதிக்கும் செயல்புரிந்தால், மன்றத்திலே எடுத்துரைத்து, மாச்சரியம் முற்றுதவகை காணவும், வழி இருக்கிறது. இதுமட்டுமல்லாமல், ஐக்கிய நாடுகள்சபை அமைத்துள்ள பல்வேறு குழுக்கள் மூலம், கல்வி, பொருளாதாரம், சுகாதாரம், உணவு, முதலிய பொதுப் பிரச்னைகளில், ஆக்கமும் ஊக்கமும் உதவியும் பெறுவதற்கும், வகை இருக்கிறது. அதேபோது, எந்த ஒரு தனி நாட்டுடனும், அல்லது சில நாடுகள் சேர்ந்து அமைத்திடும் கிலந்திக் கூட்டிலேயும், தொடர்பு கொள்ளாமல், தனிஉரிமையும், தன்னிச்சையும், அவ்வப்போது ஏற்படும் பிரச்னைகளுக்கு ஏற்றவண்ணம் கருத்தும் கொண்டு, காரியமாற்றும், உரிமையும் நிலையும் இந்தியாவுக்கு இருக்கிறது.

எனினும்ஐக்கியநாடுகள்சபையிலே, அங்கம் வகிப்பதுடன், போதும் என்ற திருப்திகொள்ளாமல், வேறு பல உறவுகளும் தேவை, என்று இந்தியாவை இன்று ஆள்பவர்கள் எண்ணுகிறார்கள்—அந்த எண்ணத்துக்கேற்பச் சில காரியங்களும் செய்துள்ளனர்.

ஐக்கியநாடுகள் சபையினிடம் முழுநம்பிக்கையும், உலகசமாதானத்துக்கும், உறவுக்கும், அந்தச்சபை தகுந்த கருவிதான் என்ற எண்ணமும், இருக்குமானால், ஏன், இந்தியா வேறு உறவுகளையும், வேறு சில தொடர்புகளையும், தேடவேண்டும், நாடவேண்டும்?

காமன்வெல்த்திலே, இந்தியா சேர்ந்திருப்பது பற்றி யோசிக்கும் போது, முதலிலே, அரசியல் கருத்துள்ள எவரும், எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியது இதுதான்—மாடி வீட்டிலே குடிஏறியபிறகு, மற்றோர் ஓட்டு வீட்டையும் வாடகைக்கு வாங்கிக்கொள்வதேன் — உலக நாடுகள் பலவும் கூடிடும் உயர்தர மன்றமான ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே, அங்கம் வகித்திருக்கும்போது, வேறு தொடர்புகள் தேடுவது ஏன்?

இந்தியா விடுதலை பெற்றிருப்பதுடன் விழிப்புணர்ச்சியும் பெற்றிருக்கிறது; எனவே, எந்த வல்லரசுக்கும், எடுபிடியாக இராது; எத்தகைய சாகசச் சிறையிலும் சிக்கிக் கொள்ளாது; எந்தப் பிரச்னையையும், உலக சமாதானம் எனும் உரைகல்லில் தீட்டிப்பார்த்தே முடிவு கூறும், என்றெல்லாம், பேசப்படுகிறது. மகிழ்ச்சியூட்டும் பேச்சு! ஏன், இந்த மாண்புடன், ஐக்கியநாடுகள் சபையிலே வீற்றிருப்பது போதும், சபையே தவறிநடப்பதாயினும், சபையை எந்த வல்லரசாவது தவறானவழியிலே திருப்பினாலும், நமது திறமையாலும்நேர்மையாலும், சபையைச்சரிப்படுத்துவோம், என்ற நம்பிக்கையுடன்; ஏன், இந்தியா இருக்கக்கூடாது? வேறு தொடர்புகள் ஏன் தேவைப்படுகின்றன?

உலகமறியாது உளறுதே!-என்று கூறும் உயர் குணத்தோர் சிலர்உளர் —அவர்களும், உலகத்துக்கே பொதுவானமன்றம் என்று புகழப்படும் சபை இருக்க, ஏன், வேறு சபைகளைத் தேடுவது, என்பதற்குத் தக்க காரணங்களைக்கூறும், திறன் படைத்தவர்களாக இல்லை.

இந்தியா தனித்திருக்க முடியாது என்கிறார்கள் — ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதத்துவம் — அதற்காகத் தான், உலகிலே, பண்புள்ள நாடுகளெல்லாம் கூடியுள்ள ஐ. நா. சபையிலே இந்தியா சேர்ந்திருப்பது பெருமையும் பயனும் தருவது, என்கிறோம். அதற்கு அப்பால், போக வேண்டிய அவசியமென்ன?

ஐக்கிய நாடுகள் சபையை, உலக சமாதானத்துக்கான கருவி எனக் கூறிய, வல்லரசுகள், தத்தமக்கு என, வேறு சில கருவிகளைத் தேடிக் கொள்ளலாயின. அதே முறையிலேயே—அதே சுழலில் சிக்கியே— ஐக்கிய நாடுகள்சபையைவரவேற்றுப் பாராட்டிய இந்தியாவும், இச போதாது, வேறுதொடர்பும் தேவை என்று, கருதத் தொடங்கிற்று.

இந்த எண்ணம் இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டதனாலேயே, இந்தியாவின் நிலையும் பாதிக்கப்படுகிறது.

உலக சமாதானத்துக்குரிய அமைப்பு என, ஐ. நா. சபையைத் துவக்கியபிறகு, அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும், வேறு வழிகளிலும் முறைகளிலும், உலக சமாதானத் துக்கு என்று கூறிக்கொண்டே வேறுபல அமைப்புகளைத் துவக் லாயின.

ஐ. நா. சபையை உலகுக்கு, சம தானக் கருவி என்று அறிமுக படுத்திய வல்லரசுகள், அதே உல சமாதானத்துக்கு என்று கூறி, அ

லாண்டிக் ஒப்பந்தம், பசிபிக் பாதுகாப்பு, ஐரோப்பிய கவுன்சில், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் கூட்டுறவு, என்று, பலப்பல, உருவங்கள் கொண்ட அமைப்புகளை, ஏற்படுத்திய வண்ணம் இருந்தன.

அமெரிக்கா, தன் அண்டை அயல் நாடுகளையும், பசிபிக்கடலிலே உள்ள தீவுகளையும், கொண்ட ஒரு ராஜதந்திரவளையத்தை அமைத்தது.

அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தம் என்ற மற்றோர் அமைப்பு, ஏற்பட்டது— அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் முயற்சியினால்.

அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தத்தின் பயனாக, அமெரிக்காவுடன் இழைய வேண்டியநிலை, பிரிட்டனுக்கு ஏற்பட்டது.

மார்ஷல் திட்டம் எனும் அமெரிக்க பணஉதவித்திட்டத்தின்மூலம், ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றுக்கும், அமெரிக்க பிரிட்டிஷ் தொடர்பு ஏற்படுத்தப் பட்டது.

ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றுக்குள்ளும் ஒரு கூட்டுறவும், பொது வேலைத் திட்டமும் கொண்ட ஓர் அமைப்பு, ஐரோப்பிய கவுன்சில், என்பது—இது சர்ச்சிலின் ஆசிர்வாதத்துடன் துவக்கப்படும், மற்றோர் வளையம்.

பசிபிக் ஒப்பந்தம், அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தம், ஐரோப்பிய கவுன்சில், எனும், இந்த அமைப்புகள், தனித் தனிவளையங்கள், என்ற போதிலும், இவை ஒன்றோடொன்று, கோர்க்கப்பட்டு, சிறு சங்கிலித் தொடராக்கப் பட்டிருக்கிறது—இந்த டாலர் சங்கிலிக்கு, மற்றோர் வளயந்தான், காமன்வெல்த்.

ஐ. நா. சபையைப் போலன்றி, அட்லாண்டிக், பசிபிக், ஐரோப்பிய கவுன்சில் எனும் அமைப்புகளிலே இந்தியாவுக்கோ, ஐரோப்பியரல்லாதார் நாடுகளுக்கோ, இடம் தரப்படவில்லை; காமன்வெல்த் வளையத்திலே, இந்தியா, பாகிஸ்தான், சிலோன், எனும் நாடுகளுக்கு இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது; இந்த வளயத்தை, நாம் முன்னாலே குறிப்பிட்ட, டாலர் சங்கிலியுடன் கோர்த்துமிருக்கிறார்கள்.

காமன்வெல்த்தின் கர்த்தா பிரிட்டன்; பிரிட்டன், அமெரிக்காவுடன், அட்லாண்டிக்ஒப்பந்தத்தால் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்தப் பிரிட்டன், ஒரு கரத்தால், ஐரோப்பிய நாடுகளையும், மற்றோர் கரத்தால், காமன்வெல்த் நாடுகளையும், பற்றிக் கொண்டு, வாஷிங்டன் நோக்கி நிற்கிறது.

ஆங்கில கலாச்சாரத்தைக் கொண்ட நாடுகள் ஒன்றாக, கூட்டாகப் பணிபுரிந்தால்தான் உலக சமாதானம், ஏற்படும் என்று கீதம் பாடித்தான், அமெரிக்க ஆங்கிலேய கூட்டுறவை, சர்ச்சில் ஏற்படுத்தினர்.

## பெரியார் — ஆச்சாரியார் சந்திப்பு

—*—

### 29—5—42-ல்

ஈரோட்டில் பெரியார் மாளிகையில் மாலை 3-மணியிலிருந்து 6-மணி வரை பெரியாரும்—ஆச்சாரியாரும் சந்தித்துப் பேசினர்.

*

### 5—5—46-ல்

தியாகராய நகர் திராவிடர் மாநாட்டையொட்டி நடைபெற்ற கருஞ்சட்டையினர் ஊர்வலத்தின் போது, ஆச்சாரியார் வீட்டிருந்து வெளியே வந்து நின்று பெரியாரைக் கண்டார். இருவரும் வணக்கத்தின் மூலம் ஐந்துநிமிட அளவளாவிக் கொண்டனர்.

*

### 14—5—49-ல்

திருவண்ணாமலையில் ஆச்சாரியாரின் தனி சலூன் வண்டியில் காலை 6-46 மணி முதல் 7-17 மணிவரை பெரியாரும்—ஆச்சாரியாரும் சந்தித்து அளவளாவினர்.

இந்தப் பிரிட்டிஷ் பல்லவி ஐரோப்பிய நாடுகளைக்கொண்ட அமைப்பை ஏற்படுத்தும்போது, வேறாக மாறுகிறது; ஐரோப்பியநாகரீகம் தழைக்க வேண்டும்; ஏசுவின் விசுவாசிகள் ஒன்றாக வேண்டும், என்று பிரிட்டன் அங்கே பாடுகிறது.

காமன்வெல்த்மேடைக்கோ, வேறு பிரிட்டிஷ் கீதம் இருக்கிறது; ஆங்கில கலாச்சாரம் — ஐரோப்பிய, கிருஸ்தவ நாகரீகம், என்ற பாட்டு இங்கு பயன்படாது. ஆகையால், இங்கு, ‘குடும்ப கீதம்’ பாடப்படுகிறது; காமன்வெல்த்தில், பலகாலமாகத் தொடர்பு கொண்ட, தொடர்பின் காரணமாக நேசம்கொண்ட நாடுகள் யாவும், ஒரு குடும்பமாக, பொதுநலனைக் காக்க, ஒரு மன்றம் அமைப்போம், என்று பிரிட்டன் பாடுகிறது; இந்தியாவுக்கு இந்தக் கீதம், இனிப்பூட்டுகிறது.

உலகம் ஒன்று, எனவே ஐ. நா. வைப் போற்றுவோம்; ஆங்கிலகலாச்சாரம் நம்மது, எனவே நாம் ஒன்று கூடுவோம்; ஐரோப்பிய நாகரீகம் நம்மது, எனவே அதிலேயும் ஒன்று கூடுவோம்; காமன்வெல்த் நமது குடும்பம், ஆகவே அங்கும் நாம் கூடுவோம்; என்று பிரிட்டன், பலவித பல்லவிகள் பாடுகிறது—எல்லாம், ஆதிக்க ராகம், ‘ஆதி’ தாளம் கொண்டதுதான்.

காமன்வெல்த் எனும் வளையம், பிரிட்டன் மூலம், அட்லாண்டிக் வளையத்துடன் சேர்க்கப்பட்டு, அமெரிக்கா தயாரிக்கும், டாலர் சங்கிலியுடன் கோர்க்கப்படுகிறது. இந்த உண்மையை மறைப்பதில் பயனில்லை.

காமன்வெல்த் வளையம் ஏற்பட்டது குறித்து, சர்ச்சில் மகிழ்வதற்குக் காரணம் இதுதான்—இந்திய ராஜதந்திரத்தைப் பாராட்டி, அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் ஏடுகள், எழுதுவதன் காரணமும் இதுதான்.

தனித்து நிற்கக்கூடிய, ராஜதந்திர சாகசச் சுழலில் சிக்கவேண்டிய அவசியமற்ற, இந்தியாவை, காமன்வெல்த்திலே சேர்த்ததன் மூலம், அமெரிக்க ஆதிக்கச் சங்கிலியில் பிணைத்தாகிவிட்டது, என்ற அகமகிழ்ச்சி, சர்ச்சிலுக்கு.

சர்ச்சிலின் மகிழ்ச்சி ஒன்றே போதும், காமன்வெல்த் சூட்சமத்தை விளக்க.

பழைய,பெரியகுடும்பமாம், இந்தக் காமன்வெல்த்!

இதிலே, உள்ள இந்தியாவை, இதிலே அங்கம் வகிக்கும் ஆஸ்திரேலியா, நிறவெறி காரணமாக, மதிப்பதில்லை. இதிலே உள்ள ஆப்பிரிக்கா அக்ரமச் செயலிலேயே ஈடுபடுகிறது நிறவெறி காரணமாக

இதிலே உள்ள சிலோன், பயம் காரணமாக இந்தியாவை இழிவு செய்கிறது. எனினும், எல்லோரும் ஒரே குடும்பமாம்!

குடும்பத்திலே உள்ள இந்தக் கோளாறை, காமன்வெல்த் அல்ல, ஐ. நா. சபை விசாரித்து, தென்னைப் பிரிக்க பிரச்னை சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, யோசனையும் கூறியிருக்கிறது.

குடும்ப விவாகாரத்தை ஐ. நா. சபைக்குக் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது; பாட்டோ, "எங்கள் குடும்பம் பெரிசு, இதிலே பலது பழசு, ஆனாலும் சிலது புதுசு" என்று கீதம் பாடுகிறார்கள்; குதூகலிக்கிறார்கள்.

காமன்வெல்த் குடும்பத்தில் உறவைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதன் மூலம், இந்தியா தன்னுடைய சுயேச்சையையோ அல்லது சுதந்தர உரிமையையோ இம்மி அளவும் இழந்துவிடவில்லை என்று, உறவை வற்புறுத்தும் பிரதமர் நேரு கூறுகிறார். உறவு கொள்ளும்முறையிலே இந்தநிலைமை விளக்கப்படுகிறது! ஆனால்,செயலாற்றும் நெறியில் இறங்கும்போது இந்த நிலைமை நீடிக்குமா? சூழ்நிலை— சந்தேகத்துக்குத்தான் இடமளிக்கிறது.

தன் இச்சைப்படி—சுதந்திர உரிமைப்படி நடக்கக்கூடிய இந்தியா, காமன்வெல்த்தோடு இணைந்து நிற்க வேண்டிய அளவுக்கு அவசியம் என்ன ஏற்பட்டுள்ளது? காமன்வெல்த் நாடுகளிடையே ராஜீய பொருளாதார, ராணுவத் துறைகளில், ஏதாவது இரகசிய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அப்படி எதுவும் இல்லை என்றும், இந்தியாவின் சுயேச்சை நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய உடன்பாடுஎதுவும் கிடையாது என்றும், டில்லி வானொலியின்மூலம் பேசும்போது, பண்டிதநேரு குறிப்பிட்டுள்ளார். காமன்வெல்த் என்பது அரசாங்கம் போன்ற அமைப்பு அல்லவென்றும், பிரிட்டிஷ் மன்னருக்கு எந்தவிதமான அலுவலும் கிடையாதென்றும் காமன்வெல்த்துக்கும் அலுவல்களுக்கான ஸ்தாபனம் எதுவும் கிடையாதென்றும், அரசியல் நிர்ணய சபையில் விளக்கந் தரும்போது அவரே கூறுகிறார். பின்எந்தவிதத்தில் உறவு அவசியமாகிறது என்றால், "காமன்வெல்த் நாடுகளுடன் பரஸ்பர சலுகைகளை நாம் உண்டாக்கிக்கொள்ளலாம். இதனால் நமக்கும் நன்மை, அவர்களுக்கும் நன்மை, உலகத்துக்கும் நன்மை" என்று செப்புகிறார்.

ஸ்தாபனம் இல்லாத—எந்த அலுவலையும் ஏற்றுக்கொள்ளாத — எந்த ஒரு உடன்பாட்டாலும் தன்னுள் சேர்ந்திருக்கும் யாரையும் கட்டுப்படுத்தாத காமன்வெல்த்தால் 'நமக்கும், உலகத்துக்கும்' எப்படி நன்மை ஏற்படமுடியும் என்பதைப் பண்டிதர் விளக்கிக்காட்டவில்லை. ஐ. நா. சங்கத்தில் அங்கம் பெற்றிருக்கும் இந்தியா அதிலிருந்து கொண்டு அடையமுடியாத, எந்தச் சலுகையையும், நன்மையையும் காமன்வெல்த் உறவால் அடைய எண்ணுகிறது என்பதற்கும் விளக்கந் தரவில்லை. ஐ. நா. வால் பெறமுடியாத எதை, காமன்வெல்த் உறவால் பெற எண்ணுகிறது இந்தியா? அதைத்தான் காமன்வெல்த்தால் எப்படிப் பெற எண்ணுகிறது? விளக்கமில்லை!

காமன்வெல்த் உறவால் பரஸ்பர சலுகைகள் ஏற்படமுடியும் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தவகையில்தான் ஏதாவது ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அப்படி எதுவும் இல்லை என்று நேருவே கூறிவிட்டார். தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேறியுள்ள பிரிட்டன், தொழில்வளர்ச்சியில் மிக மிகப் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்துவரும் இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளுக்குப், பொருளுதவியோ, யந்திர உதவியோ செய்ய முன்வருமா என்றால் அதற்கு இந்த உறவு எவ்வகையிலும்பயன்படாது. ஏனென்றால்இந்தியாவுக்கே பிரிட்டன்கடன்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதையே கொடுக்கமுடியாமல் பிரிட்டனின் பொருளாதார நிலை சீர் குலைந்திருக்கிறது. பிரிட்டன் தன்னிலையைச்சீர்படுத்திக்கொள்ள அமெரிக்காவை எதிர்பார்த்திருக்கிறது.இந்தியாவோ அமெரிக்காவிடம் உதவிகிடைக்குமா என்று இதம் பேசி உறவு கொண்டாட நாவசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதுதான்சமயம்என்று அமெரிக்கா தன் டாலர் சங்கிலியில் இந்தியாவையும் ஒரு சுருணையாக மாட்டிவிட எத்தனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்தியாவின் பொருளாதார நிலை பிரிட்டனைத் தலைமையாகக்கொண்ட காமன்வெல்த் உறவால் எவ்வகையிலும் வளர்வதற்கு வழியில்லை. எனவே, புதிய உறவால் பொருளாதாரச் சலுகை பெறுவதென்பது முயற்கொம்பே!

காமன்வெல்த் நாடுகளிடையே பொதுப்பிரஜா உரிமையாவது நிலவ வழியுண்டா? இல்லை! காமன்வெல்த் நாடுகளிடையே இன்று இருந்துவரும் நிறவெறியையும், காலனி ஆதிக்க வெறியையும்போக்க ஐ. நா. சபையிடந்தான் முறையிட்டுக் கொள்ள வேண்டுமாம்; அதற்குக் காமன்வெல்த் எவ்வகையிலும் பயன்படாதாம்; அதைக் காமன்வெல்த்துக்குள் கட்டுப்படுத்தி காமன்வெல்த்தை ஒருநீதிசபையாக ஆக்குவது ஆபத்தோடுமட்டுமல்லாமல், இந்தியாவின் சுயேச்சையையேபாதிக்குமாம்.

தென் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியர்கள் வாழக்கூடாதென்று விரட்டியடிக்கப்படுகிறார்கள்;அந்நாடு காமன்வெல்த்தில் ஒரு அங்கம் வகிக்கிறது.

மலேயாவில் கணபதிபோன்ற நிரபராதிகளான தமிழர்கள் தூக்கிலிடப்படுகிறார்கள்; இன்னும் பலர் தூக்குமேடைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டவண்ணமிருக்கிறார்கள். மலேயாவில் வெள்ளை தோட்ட முதலாளிகளின் கொடூர ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று 'இந்து'வே தலையங்கம்தீட்டியுள்ளது. "நாணயமான முறையில் ஊதியம் பெற்று வாழ்வு நடத்தவேண்டுமென்று, மலேயா சென்றுள்ள ஏராளமான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் இன்று மிகவும் கொடுமையானதோர் நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான இந்தியத்தொழிலாளர்கள் சென்றசிலமாதங்களாகக்கொடிய துன்பத்தில் உழன்று வருகிறார்களென்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது செய்திகள்மூலம். ஏறத்தாழ ஏதும் அறிவிக்கப்படவில்லை யானாலுங்கூட, ...........மலேயாவில் நடைபெறும் இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு எதுகாரணமாக இருந்தபோதிலும், இந்தநிகழ்ச்சிகள் மேலும் மேலும் வளர்வதைப் பொறுத்து, இந்திய அரசாங்கத்திற்கோ, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கோ அக்கரை ஏதும் இல்லை என்று கூறமுடியாது" என்பதாக 'இந்துவே' தீட்டுகிறது. அந்த அளவுக்குக் காலனி ஆட்சி பிரிட்டனால்

நடத்தப்படுகின்றது. அந்த பிரிட்டனும் காமன்வெல்த்தில் அங்கம் வகிக்கிறது.

குறைந்த அளவு மக்களே குடியேறியுள்ள ஆஸ்திரேலியாவில்வெள்ளையர்மட்டுமேதான் குடியேறலாம். கருப்பர் எவரும் குடியேறக்கூடாது, என்று ஆஸ்திரேலியா அரசாங்கம் நிறவெறியைக் கக்கி வருகிறது. மக்கள் தொகை மிகவாக விளங்கும் இந்தியாவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவில் மக்கள் சென்றுகுடியேறஆஸ்திரேலியா அனுமதிக்கிறதா? அனுமதிக்குமா? இல்லை! அதுவும் காமன்வெல்த்தில் இடம் பெற்று விளங்குகிறது!

இவ்வாறு நிறவெறியோ, ஆதிக்க வெறியோ, காமன்வெல்த் நாடுகளில் எள்ளளவும் ஏற்படாமல், பொதுப் பிரஜா உரிமையை அதாவது காமன்வெல்த் நாடுகளில் யாரும், எங்கும் சென்று,தன்னிச்சைப்படிவாழ்வதற்கான உரிமையை, காமன்வெல்த் வழங்குகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. காமன்வெல்த் உறவால் பொதுப் பிரஜா உரிமை என்ற சலுகை பெறுவதற்கும் வழியில்லை!

காமன்வெல்தில் அங்கம் பெறுகிறோம் என்ற காரணத்திற்காக, பிரிட்டன் தன் ஏகாதிபத்ய மனப்பான்மையை அகற்றி விட்டதா? அகற்றிவிடத்தான்வழியிருக்கிறதா? பிரிட்டன் ஜனநாயகம் பேசுகிறது; அதே சமயத்தில் ஆட்சித் தலைவராக அரசரை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது; பிரபுக்கள் சபை — மக்கள் சபை இரு வேறு பாகுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. மலேயா போன்ற காலனிகளில் தன் ஆதிபத்திய வெறியை நீக்கிக்கொள்ள இன்னமும் மறுத்து வருகிறது. பிரிட்டனோடு வேறுவகையில் தொடர்பு கொண்டிருக்கும், பிரான்ஸ்கூட, தன்னாட்டில் மன்னர்களின் மணிமுடிகளைத் தகர்த்தெறிந்து, குடியரசாட்சியை நிலைநாட்டி, ஜனநாயகம் பேசிவந்த போதிலும், தன்னுடைய காலனி ஆட்சியை எவ்வகையிலேனும் காப்பாற்றிக் கொள்ளவே நினைத்து, இந்தோசீனாவில்,குடியாட்சி கோரும் மக்களின் கிளர்ச்சிக்கு மாறுபாடாக, பாவோ டேவாய் என்ற மன்னனை ஆட்சித் தலைவனாக நியமிக்க அக்கறை எடுத்துள்ளது. பிரிட்டனோடு வேறோர் கூட்டு வளையத்தில் இணைந்து நிற்கும் டச்சும் தன் ஏகாதிபத்யப் பிடியை கிழக்கிந்திய தீவுகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள இணங்காமலே இருந்து வருகிறது.

இவ்வாறு ஏகாதிபத்ய ஆட்சி மனப்பான்மை கொண்ட நாடுகளோடு அதே தன்மையில் கை கோர்த்து நிற்கும் பிரிட்டனோடு குடியரசுஇந்தியா உறவு கொண்டாடி நிற்பதனால் ஏற்படும் பலன்தான் என்ன? பிரிட்டனின் ஏகாதிபத்திய மனப்பான்மையைத் துடைக்கவும் காமன்வெல்த் உறவு பயன்படாது!

காமன்வெல்தில் அங்கம் பெறும் நாடுகளிலே, மிகப் பெரிய நாடு— பெரும்பாலான மக்களின் பிரதிநித்துவம் கொண்ட நாடு இந்தியாவேயாகும். உறவு முறையில் கூடும் கூட்டமைப்பில் தலைமை வகிக்கக்கூடிய தகுதி—தனி வளையத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் வசதி இந்தியாவுக்கு இருந்தும்,அமெரிக்காவின் டாலர் சங்கிலியோடு, பிரிட்டன் இணைத்துவைக்க விரும்பும் காமன்வெல்த் வளையத்தில், இந்தியா ஒரு சுருணையாக நிற்கச் சம்மதித்துத் தானே ஓடி ஒட்டிக்கொள்வானேன்? அப்படி ஒட்டிக் கொள்வதனால் ஏற்படும் உருவான பலன்தான் யாது? ஏதுமில்லை!

தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவாத —பொருளுதவி புரியாத—பொதுவுரிமை வழங்காத—ஏகாதிபத்திய உணர்வை விட்டுக்கொடுக்க மனமில்லாத—தலைமை தாங்கும் பங்கைத் தராத காமன்வெல்தில் அங்கம் பெறுவதால், ஐ. நா. வில் இருந்து சாதிப்பதைவிட அதிகம் என்ன சாதித்துவிட முடியும் என்று இந்தியா எண்ணுகிறது!

எப்படியோ, உலகம் இரண்டு முகாம்களாகப் பிரிந்து வருகிறது. ஒரு பக்கத்தில் அமெரிக்கா, பணமூட்டைகளால் நாடுகளை விரட்டி அடித்துத் தன் வளையத்துக்குள் சிக்க வைக்கிறது. மற்றொரு பக்கத்தில், ரஷ்யா தன் முகாமில் பல நாடுகளை வந்து இணையும்படி செய்து வருகிறது. இந்த இரண்டு முகாம்களுக்கு மிடையே ஏற்படும் மோதுதலில், சிக்கிக்கொள்ளும் எண்ணமில்லை என்று கூறிவரும் இந்தியா தனித்து நிற்பதுதானே சாலச் சிறந்த செயலாகும்!

சென்ற போர்க் காலத்தில் ஸ்பெயின், அயர்லாந்து போன்ற நாடுகள், எப்பக்கத்திலும் சேராமல், நடுநிலைமை வகித்த காரணத்தால், போரின் நேரடித் தாக்குதல் எதுவுமின்றித் தம் நிலைமையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவைகளால் முடிந்தது. அதுபோலவே, எதிர்காலத்தில், ரஷ்யா—அமெரிக்கா மோதுதல் ஏற்பட்டால், அதில் வீணே சிக்கிச் சீரழியாமல் இந்தியா இருக்கவேண்டுமானால், இப்பொழுது அது தனித்து, சுதந்திரமாக, சுயேச்சையாக நின்று செயலாற்ற முயன்றால்தான் இயலும். அதுவன்றி, பலன் ஏதும் கிட்டாத காமன்வெல்தில் வேதனையை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளும் முறையில் சென்று இந்தியா இணைந்து கொள்வது — உறவை நாடி நிற்பது, விளக்கொளி கண்டு மகிழ்ந்து, மயங்கி அதில் வீழும் விட்டில்பூச்சிக்கு ஒப்பாக முடியும்.

இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் இந்தியாவின் உறவு கொண்டாடும் போக்கைக் கண்டித்துப் பேசுகையில், தோழர் சாக்ஸேனா "காமன் வெல்தில் சேருவதன் மூலம், ரஷ்யாவையும், சீனாவின் மூன்றிலொரு பகுதியையும், பாக்கி உலகத்தில் மூன்றிலொரு பகுதியையும் இந்தியா பகையாக்கிக் கொள்கிறது. ரஷ்யாவுக்கு மாறுபாடாக இருப்பதாக நம்மைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்வது விவேகமான போக்கல்ல" என்று எடுத்தியம்பியுள்ளார். எனவேதான் வீணான எதிர்ப்பைத் தவறான முறையில் இந்தியா ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்கிறோம்.

'எங்கள் குடும்பம் பெரிது' என்ற பல்லவியைப் பாடி, அதன் பண்ணிலே மெய்மறந்திருக்கநேரிட்டால், பின்னால் பீரங்கி வருவதும் தெரியாமற் போகக்கூடும்; அதன் பெருஞ் சப்தம், பண் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் காதுகளைக் குடைந்து சென்று, வேறு எவ்வகைப் பண்ணையும் கேட்கமுடியாமல் செய்துவிடவுங் கூடும். எனவே, காமன்வெல்த்தில், சிக்கல்கள், சீர்குலைவுகள் பல இருப்பதைத் தெரிந்தும், தெரியாதது போல், அதனிடம் இந்தியா இணைந்துவிடக் கூடாதென்பதே நமது கருத்தாகும்.

*

# எது உண்மை?

"விலங்கு நிலையிலிருந்து, காலப்போக்கில் பரிணமித்துச் சிறந்த மனிதன், தன் முன்னோர்களைவிட அறிவிலும், ஆற்றலிலும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறான், இன்னும் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறான்" என்று கூறுகிறது விஞ்ஞானம்.

"ஆதியில் தேவர்களாயிருந்து நாளடைவில் அறிவிலும், ஆற்றலிலும் குறைந்து, தற்போது மனித நிலைக்கு வந்திருக்கும் மனிதர், இன்னும் கீழான நிலைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றனர்" என்று கூறுகிறது புராணஞானம்.

* * *

"நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உலகம் துக்கம், அநீதி, நோய் முதலிய கொடுமைகளிலிருந்தும் பெரும் பகுதி விடுதலை பெற்று, எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியூட்டும் இன்பபுரியாக இலங்கக்கூடும்" என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

"இனி வருங்காலத்தில், அதாவது கலி முற்றமுற்றக் காலம் மிகவும் கெட்டு, உலகில் பசியும், பஞ்சமும், கொலையும், கொள்ளையும் அதிகரித்து, மனிதனை மனிதன் அழிக்க இந்த யுகம் முடிவெய்தும்" என்று சாற்றுகின்றனர் புராணஞானிகள்.

* * *

"இந்த உலகத்தை இன்பமயமாகச் செய்து, எல்லோரும் இன்ப வாழ்க்கை நடத்தலாம்" என்கின்றனர் விஞ்ஞானிகள்.

"இந்தப் பிரபஞ்சம் மாயத்தோற்றம், உலகம் துக்கம் நிறைந்தது, இதில் தோன்றுவதே மாபெரும் பாவம்" என்கிறார்கள் புராணஞானிகள்.

* * *

"விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் நாகரீகப் பாதையே முன்னேற்றத்திற்கான நல்ல வழி. அப்பாதையில் சென்று நமது துக்கத்தையும் குறைகளையும் போக்கிக்கொள்வோம்" என்று கூறுகிறார்கள் சுயமரியாதைக்காரர்கள்.

"நமது புராண இதிகாசங்கள் காட்டியுள்ள பாதையிற் சென்று, ஆதிகால நிலைமையை மீண்டும் அடைவதே இன்பம்" என்று வாதிக்கின்றனர் புராண மரியாதைக்காரர்கள்.

பகுத்தறிவுகொண்டு சிந்தியுங்கள்!

★

# ஆடிக்காற்றிலே அம்மி!

சென்னை முன்னாள் மந்திரி தோழர் கூர்மையா, விசாகபட்டினத்தில் நடைபெற்ற ஆதி ஆந்திரா சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவில் பேசும்போது, தாழ்த்தப்பட்ட தோழர்களை அதாவது 'ஹரிஜனங்களை' காங்கிரஸ் புறக்கணித்துவிட்டது என்னும் கருத்துப்பட பேசியுள்ளார்.

அவருடைய சொற்களை நோக்கும்போது, அவருடைய கண்களில் கண்ணீர் மல்கியிருக்கவேண்டும் என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய நிலை மிக மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு 'மகத்தான' காங்கிரஸ் 'ஹரிஜன்' முன்னாள் மந்திரியாரைக் கொண்டு வந்து வைத்துள்ளது. அவருடைய சொற்களை அவருடைய வாயினாலே கேளுங்கள். "நான் மூன்று ஆண்டுகளாக மந்திரியாக இருந்தபோது, காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் ஒன்றுகூட எனக்கு உபசாரப் பத்திரம் அளிக்கவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் ஹிந்து மந்திரிகளுக்கு எண்ணற்ற உபசாரப பத்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அடுத்த தேர்தல்களில் ஹரிஜனங்கள் போட்டியிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகளுக்கு மட்டுமின்றி பொதுத்தொகுதிகளுக்கும் போட்டியிட வேண்டும். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைக் கைப்பற்றவேண்டும்" என்பதாகும்.

தாழ்த்தப்பட்ட தோழர்களுக்குக் காங்கிரஸ் எத்துணை அளவு மதிப்பு வைத்து வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. மந்திரியார் பாடே இவ்வளவு திண்டாட்டமானால் மற்றத் தோழர்கள் பாடு என்ன நிலையை அடையும்? ஆடிக்காற்றிலே அம்மியே பறக்கும்போது இலவம் பஞ்சின் கதி என்ன என்று கேட்பதற் கொப்பாகத்தானே இருக்கும் மற்ற சாதாரண தாழ்த்தப்பட்டோரின் நிலை!

★

# ஸ்ரீரங்க 'மகிமை!'

"சென்னை மாகாணத்தில் திருவரங்கத்திலுள்ள பெரிய வைணவக் கோயிலைப் பார்த்தேன். இக்கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாதரின் வழிபாடு நடக்கிறது. இராமானுஜ ஆச்சாரியாரின் வசிஷ்டாத்வைத முறைப்படி இங்கே கடவுள் வழிபாடு நடக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் என்னை மன்னிக்கவேண்டும். நான் அந்தக் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் கண்ணுற்று மிகவும் வெறுப்படைந்தேன். நீண்டநேரம் வரை ஆழ்ந்த துக்கத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். அந்தக் கோயிலில் மனிதத் தன்மைக் கேற்ற நிகழ்ச்சி எதுவும் நடப்பதாக எனக்குப் புலப்படவில்லை. அவ்விடத்தில் நடக்கும் ஒழுக்கக்கேடுகள் மனிதன் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. பொட்டுகளையும், பட்டை நாமங்களையும் தீட்டிய நெற்றியையுடைய, பெரிய பெரிய ஆங்கிலங்கற்ற பண்டிதர்களுடைய உரையாடல்களைக் கேட்டதிலிருந்து, வெறும் ஏடுகளை வாசித்தலால் மட்டும் மனிதனுக்கு அறிவு ஏற்பட்டுவிடாது என்று முடிவு செய்துகொண்டேன். நான் ஏதோவொரு மதத்தைப் பிரசாரம் செய்பவனல்ல, நான் எல்லா மதங்களினாலும் துக்கமடைந்து மதக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டவன். ஆனால் எது மனிதனுக்கு நன்மை பயக்குமென்றும், எது நன்மை பயக்காதென்றும் தெரிவதற்குப் போதிய அறிவும், ஆற்றலும் என்னிடமிருக்கின்றன. சென்னை மாகாணத்திலுள்ள கோயில்களினுடைய வழிபாடு முதலிய நடைமுறைப் பழக்கங்கள் நம்மைச் சமூக வீழ்ச்சிக்கே கூட்டிச் செல்கின்றன என்பது எனக்கு நன்றாய்ப் புலப்பட்டுவிட்டது."

—லாலா லஜபதிராய்

## கர்ஜனை புரியும் 'கனம்'கள்

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

காரியம், அவ்விதமா இருக்கிறது, அப்பு அழுக்கற்று, வளைவு ஒடிசலற்று! நெஞ்சிலே கைவைத்துக் கூறுவரா!

வீணான பழிசுமத்தித் திராவிடர் கழகத்தார் பேசினால், சட்டம் இருக்கிறது; வழக்குமன்றம் இருக்கிறதே—அமைச்சர்கள் ஏன், இதைமறந்தனர்.

மந்திரிமார்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலே தூற்றினாலும், வழக்குத் தொடுக்க வழி இருக்கிறது, துரைத்தனத்தின்மீது அபாண்டம் சுமத்தினாலும் வழக்குத் தொடுக்க வழி இருக்கிறது! இதுவரையில் திராவிடர் கழகத்தவரின் சொற்பொழிவுகளிலே, இப்படிவழக்குத்தொடரக் கூடிய விதமாக இருந்ததா! இருந்திருந்தால், தாராளமாகச் செய்திருக்கலாமே!!

* * *

ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் காங்கிரசாராம், அவர்கள் சுதந்திரப் போர் நடத்தியவர்களாம், எனவே அவர்களை யாரும் குறைகூறக் கூடாதாம்! எப்படி, இவர்கள் வாதம்? பத்து வருஷ காலம் பத்தினியாக இருந்தவளாயிற்றே, இப்போது ஏதோநடந்துவிட்டது என்பதற்காக, என்னைக் கண்டிப்பதா, தண்டிப்பதா என்று வழுக்கி விழுந்தவள், வாயாட ஆரம்பித்தால், எப்படி இருக்கும், அந்த வாதம். அந்த ரகமான வாதமாக இருக்கிறது, இந்த மந்திரிமார்கள், மார் தட்டிக்கொண்டு, நாங்கள் மகாத்மாவின் தலைமையிலே நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்திலே கலந்து வேலை செய்த வெற்றி வீரர்கள், கபர்தார், எங்களையா, கண்டிப்பது! என்று பேசும்போக்கு. அன்று போராட்டத்திலே இவர்கள், கேடயந் தாங்கினவர்களோ, கத்திதீட்டினவர்களோ, நால்வகைப் படையிலே எதிலே சேர்ந்து என்னென்ன ஆற்றல் காட்டிய ஆண்மையாளர்களோ, என்பதுகூட அல்ல இப்போது நாம் ஆராய்வது—அன்று போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டவர்கள் என்ற ஓரே காரணத்துக்காக, இவர்கள் தங்கள் கரத்திலே சிக்கிய அதிகாரத்தைக் கொண்டு என்னென்ன சீரழிவுகள் செய்தாலும் சகித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமா? வரி மேல் வரிகளை அடுக்கிக்கொண்டே இருந்தாலும், அடக்குமுறையை அவிழ்த்துவிட்ட வண்ணம் இருந்தாலும், அவசரக் கோலத்தை அள்ளித் தெளிப்பதுபோலப் பல காரியங்களைச் செய்தாலும், இவர்கள் செய்யும் காரியங்களினால், நாடு நலிந்தாலும், தொழில் நாசமானாலும், பாட்டாளி பதைத்தாலும், பொது மக்களின் நலன் நசுக்கப்பட்டாலும், என்ன கேடு நேரிட்டாலும், யாரும், ஏன் என்று கேட்கக்கூடாது, ஐயோ என்று அழவும் கூடாது, ஆகுமா? என்று கெஞ்சிக் கேட்கவும் கூடாது, ஏனெனில் இவர்கள், அன்றோர் நாள் அம்பெய்தி அசுர வெள்ளையனை அழித்திட்ட அசகாய சூரர்களாம்! இதுவா நியாயம்? நியாய அநியாயம்கூட ஒருபுறம் இருக்கட்டும், இதுவா, ரோஷ உணர்ச்சியுள்ளவர்கள், கையாள வேண்டிய வாதம்! போரிலே மட்டும் புலிகள் என்று எண்ணாதீர் எம்மை, ஆட்சியிலேயும் ஆற்றல் உண்டு, எமது ஆட்சியின் விளைவுகளைக் காணீர், என்று கூறி, எமது ஆட்சியிலே, ஏதேனும் குறைகள் இருப்பின், தைரியமாக எடுத்துக் கூறட்டும், யாராக இருப்பினும், தவறான திட்டம், கேடு பயக்கும் சட்டம், மக்களை வாட்டும் வரித் திட்டம், இன்னின்னவை என்று எடுத்துக் காட்டிட எவருக்குத் துணிவிருப்பினும் வரட்டும், மக்கள் மன்றம் ஏறிக் கூறட்டும், நாங்கள் நாட்டைப் பிடித்தாட்டிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள்போல, 'இம்மென்றால் சிறைவாசம், ஏனென்றால் வனவாசம்' என்று ஆர்ப்பரித்து, பேச்சுரிமையைப் பறிக்கும் பேயர்கள் அல்ல, உண்மையை ஊருக்குரைத்து விட்டால் ஆட்சிப்பீடம் ஆட்டம் கொடுத்துவிடுமே என்று எண்ணித் துடிதுடித்து அடக்குமுறையை ஏவி, 'பேசத் துணிபவர்களை'த் தீர்த்துக் கட்டும் தீயர்களல்ல, நாங்கள் காந்தீயர்கள், எனவே, எவரும், என்ன நேரிடுமோ என்று அஞ்சாமல், எமது ஆட்சியிலே குறைகள் இருப்பதாகக் கண்டால், எடுத்துக் கூறலாம், நாங்கள் அதனை வரவேற்கிறோம், என்றல்லவா கூறவேண்டும்! வேண்டுமென்றே, குரோத புத்தியுடனேயே, ஏதேனும் குறைகூறாவிட்டால் தூக்கம் வராது என்ற போக்குடனேயே, எதிர்க் கட்சியினர், ஏதேதோ எடுத்துப் பேசுகிறார்கள் மக்களிடம், என்றே வைத்துக்கொள்வோம்,—இந்த ஆண்மையாளர்கள், — ஒரு நொடியிலே, உண்மையை விளக்கிக் காட்டி, எதிர்க் கட்சியினரின் வாதங்களைத் தவிடு பொடியாக்கி, ஏளனத்தை ஏவி, எதிர்ப்பை முறித்திடலாமே! இதைத்தானே செய்வார்கள், எவரும் — அறிவாற்றலில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்! ஏன், இந்த முறையைக் கையாளாமல், நாங்கள் சுயராஜ்யம் வாங்கித் தந்தவர்கள், ஆகவே எம்மைக் குறைகூறக் கூடாது, யாரும், என்று வாதாடுவது. பத்துப் பயில்வான்களை, குத்துக்கு ஒருவனாகக் கீழே வீழ்த்திய, 'படே வஸ்தாதாக' இருப்பினும், அவன், இசை அரங்கம் ஏறி ஏதோ இரைச்சலிட்டுவிட்டு, இது காம்போதி, என்று கூறினால், 'படே வஸ்தாது' என்கிற காரணத்துக்காக, "ஆமாம், ஆமாம் இதுதான் காம்போதி, சித்தூராரும் பிறரும் கூட இனி இவரிடமே பாடம் கேட்பது நல்லது" என்றா கூறுவர், இசை அறிந்தவர்கள்! அதுபோல, கண்ணுக்குப் பளிச்செனத் தெரிகிறது, இவர்களின் ஆட்சியின் விளைவுகள், கண்கலங்கி நிற்கிறார்கள் பொது மக்கள் அந்த வேதனையால், இந்த நிலையை எடுத்துக் காட்டி, ஏனய்யா இப்படித் தவறுகளைச் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், மீசையை முறுக்கிக்கொண்டு, ஓசையைக் கிளப்பிவிட்டு, ஆஹா! யாரிடம் இம்மாதிரி பேசுகிறாய்? நாங்கள் சுயராஜ்யம் பெற்றுத் தந்தவர்கள், தெரியுமா!—என்று ஆர்ப்பரிப்பதா! மந்திரிமார்களையும் அவர்களைத் தாங்கிக்கொண்டு வாழும் தாண்டவ மூர்த்திகளையும், பராக்குப் பாடும் பர்மிட் தேடிகளையும், கைகட்டி நிற்கும் காண்ட்ராக்ட் தேடிகளையும், கேட்கிறோம், எத்தனைக்காலத்துக்குத்தான், இந்த ஒரு காரணத்தைக்காட்டிக்கொண்டு வாழ்வது என்று திட்டமிட்டுவிட்டீர்கள்! ஒரு கணக்காவது தெரிந்தால், நொந்து கிடக்கும் பொதுமக்களுக்கு, ஓரளவு மன ஆறுதல் ஏற்படக்கூடும் என்பதற்காகக் கேட்கிறோம்! புலியை ஊரைவிட்டுத் துரத்திய வீரன், "பேராபத்தினின்றும் உங்களை மீட்ட நமக்கு, ஒவ்வோர்நாளும், ஒருமணங்கு 'நரமாமிசமும்' பத்துக்

குடம், மனித இரத்தமும், படைத்தாகவேண்டும்" என்று கேட்பானே—கதையிலே கூடக் காணோம்—கேட்பான் போலல்லவா இருக்கிறது, நமது நாட்டுக் 'கனம்களின்' புத்திசாலித்தனம், அப்படிப்பட்ட வீரனுக்கு இருந்தால்!

* * *

வெள்ளைக்காரப்புலியை வேட்டையாடித்துரத்திய வீரர்கள் என்கிற வாதத்துடன், வேறொன்றும் கூட்டிக்கொள்கிறார்கள். நாம், அதாவது, திராவிடர் கழகத்தாராகிய நாம், அந்தப்போரின்போது, இவர்களைஎதிர்த்தவர்களாம்! ஏன், எதிர்த்தோம், எப்படி எதிர்த்தோம், என்கிற பழங்கதை கிடக்கட்டும்—இவர்கள் கூறுகிறபடி, வெள்ளைக்காரனை இவர்கள் எதிர்த்தபோது, இவர்களுடன்சேராதிருந்தோம் என்று வைத்துக்கொண்டே பேசுவோம், அதனாலே, இவர்கள் எது செய்தாலும், ஏன் என்று கேட்கிற உரிமையே, நமக்குக் கிடையாதா! நம்மிடம் வரி வசூலிக்காமலிருக்கிறார்களா? நாம் இவர்களுடைய ஆட்சியின்கீழ் இல்லாமல், எங்காவது சிங்களம், சாவகம், சென்றுவிட்டோமா! இங்குதானே வாழ்கிறோம்—வரி செலுத்துகிறோம்—இவர்கள் ஆட்சியினால் விளையும் சுகதுக்கங்கள் நம்மைப்பாதிக்காமலுள்ளனவா! எப்படி, நாம், குறைகண்ட இடத்து எடுத்துக் கூறாமலிருக்கமுடியும் — ஏன் கூறாமலிருக்கவேண்டும்? நாடாள இவர்கள் வந்ததும், நமது நாக்குகளை எல்லாம் அறுத்தெடுத்துக் காணிக்கையாகப் பெற்றுக்கொண்டார்களா? இவர்கள் ஆட்சித்திட்டம்தான் என்ன? எமது இஷ்டப்படிதான் ஆளுவோம், மாள்கிறார்களே மக்கள் என்றுகூட எவனும் கேட்கக்கூடாது, கேட்பவனின் மாறுகை மாறுகால் வாங்கி,மலையுச்சியிலிருந்து உருட்டிவிடுவோம்,என்று கொக்கரிக்கும் கொடுங்கோலர்கள் காலமா இது! அந்தக்காலத்திலே கூட, ஆமைகளாகச் சிலபலநாள் இருந்த மக்கள், புரட்சி செய்து வீழ்த்தியிருக்கிறார்களே, கொடுங்கோலர்களை! குடிஅரசுக் கோட்பாடுள்ள இக்காலத்திலா, இவர்கள் இவ்விதம், எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று பேசுவது!

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது இவர்களுடன் சேர்ந்திராதவர்களை, துச்சமென்று கருதுகிறார்களா, உண்மையில்? தங்கள் ஆட்சிப்போக்கின் விளைவுகளை, யாராவது பொதுமக்களிடம் விளக்கிக் கூறிக்கொண்டிருந்தால், 'கணக்குக்கேட்க' ஆரம்பிப்பர் மக்கள் என்ற பயத்தினால், ஆளவந்தார்கள், பீடிக்கப்பட்டிருப்பதனால், எந்தச் சாக்குக் கூறியாவது, உண்மையை எடுத்துரைப்பவரை, நாட்டிலே நடமாடாதபடி செய்துவிடவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அவர்களுக்குக்கிடைக்கும் சாக்குகளிலே ஒன்று, சுயராஜ்யத்தை வாங்கித்தராதவர்கள்,எமது ஆட்சியைக் குறைகூறுவதா என்று பேசுவது, உண்மை நிலைமையோ வேறு! சுயராஜ்யத்துக்காக இவர்கள் நடத்திய போரிலே கலவாத, அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத, ஏற்றுக்கொள்ளாததுடன் எதிர்த்துப் பேசிய பலருடைய, கூட்டுறவும் ஒத்துழைப்பும், தோழமையும், இப்போது காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்களுக்கும் இன்று, ஏராளமாக இருக்கிறது — இந்தப் புதிய உறவு நாளுக்குநாள் வளர்ந்து கொண்டும் வருகிறது, சுயராஜ்யப் போரிலே கலவாதிருந்தகாரணத்துக்காக, இவர்களின் ஆட்சிமுறையிலே உள்ள கோளாறுகளை எடுத்துக் கூறவும் உரிமை இல்லை என்று நம்மை மிரட்டும் இந்த உக்கிரசேனர்கள், காங்கிரசிலே அன்றும் சேராமலிருந்த, இன்றும் சேராமலிருக்கிற, எவ்வளவோ, 'கனவான்களை' எப்படிச்சேர்த்துக்கொண்டார்கள் — 'பத்தினித்தனம்' கெட்டுவிட, ஏன் அனுமதித்தார்கள். இவர்களின் அதிகாரபீடத்தின் 'மூலஸ்தானம்'இருக்கிறதே, டில்லி, அங்கு, துரைத்தனம் நடத்துபவர்கள் அனைவருமா, உப்புச்சத்தியாக்கிரகம் செய்தவர்கள்? சர். கோபாலசாமிஐயங்கார்,எத்தனை தடவை தடியடிபட்டவர்? தடியடி தர்பார் நடத்தியவர், காஷ்மீர் திவானாக இருந்தபோது!! இப்போது அவருக்கு, ஆட்சிப் பீடத்திலே இடம் கிடைத்ததே! எப்படி? ஏன்? அவர் மட்டுந்தானா? இருந்துவிட்டு வந்துள்ள, சர். சண்முகம், கோவைக்குக் காந்தியார் வந்தபோது, அவருக்கு அளித்த உபசாரப் பத்திரத்திலேயே, காந்தியாரின் சத்யாக்கிரகத்திட்டத்தைக் கண்டித்து எழுதி, படித்தவர்! பிறகும், பலமுறை காந்தியாரின் திட்டங்களையும் காங்கிரசின் போக்கையும் எதிர்த்தவர். இப்போதும், அவர், 'தக்ளி' சுற்றிக்கொண்டில்லை — வசந்தா மில்லைத்தான் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்! அவரிடம் கொடுத்து வைத்தார்களே, பொக்கிஷத்தை!! இப்போது அதற்குக்காவலராக அமர்ந்திருக்கும், மத்தாய், மகாத்மாவின் சீடரா, பர்தோலி சர்தாருக்கோ, அல்லது வேதாரண்யத்துச் சர்தாருக்கோ, சீடரா? எப்படி இருக்க முடிகிறது, அவரால்! சுயராஜ்யப் போரின்போது நாம் இவர்களுடன் இல்லை என்ற ஒரு காரணத்துக்காக, நமக்கு, இவர்களின் ஆட்சியிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறவே உரிமை கிடையாது என்று பேசுகிறார்களே, உத்தமர்கள், இவர்கள், எப்படி, மத்தாயை அனுமதிக்கிறார்கள்? சிக்கிய இயக்க முன்னணி நின்று பணிபுரிந்து, அதன் காரணமாகக் காங்கிரசுடன் எதிர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமையிலும் இருந்த பலதேவ் சிங்கிடம், பட்டாளங்களை ஒப்படைத்துவிட்டு, நேற்றுவரை இந்துமகாசபையிலிருந்த முகர்ஜியிடம், தொழில் துறையை ஒப்படைத்துவிட்டு இங்கு, இவாகளின் ஆட்சியிலே உள்ள தவறுகளை எடுத்துக்காட்டும்போது, மட்டும், நம்மை, "ஓஹோ! இவர்கள் முன்பு, சுயராஜ்யப் போர் முகாமில் இல்லாதவர்கள், எனவே இவர்கள் பேசிடப்பொறுத்திடோம்" என்று கொக்கரிப்பதா? நேர்மைதானா இது! சட்டம் டாக்டர் அம்பேத்காரிடம், பட்டாளம் பலதேவ் சிங்கிடம், தொழில் முகர்ஜிடம், பொக்கிஷம் மத்தாயிடம் — இவர்களெல்லாம் யார்? நாகபுரி கொடி சத்யாகிரகம், நீலன்சிலை சத்தியாக்கிரகம், வரிகொடா இயக்கம், கள்ளுக்கடை மறியல், அன்னியத்துணி கொளுத்துதல், ஆகஸ்டுப் புரட்சி. என்பவைகளிலே ஈடுபட்டவர்களா? ஆட்சி திறமையாக இருக்கவேண்டும், வெளிநாடுகளிலே உள்ளவர்கள், இந்திய நிர்வாகம், திறமையும் அனுபவமும் உள்ளவர்களிடம் இருக்கிறதே தவிர, கிளர்ச்சியிலேயே, காலமுழுவதும் செலவிட்டவர்களிடம் இல்லை, என்று தெரிந்து, அதன் பயனாக நம்பிக்கை பிறக்கவேண்டும், என்பதற்காகத் தானே, அவர்களை எல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டார்கள்?

அவர்களுக்கு "ஞானஸ்நானம்" செய்வித்துச் சேர்த்துக்கொண்டோம், என்று கூடக் கூறித்திருப்தி கொள்வதற்கில்லையே. அந்தக் 'கனவான்கள்' இப்போதும் காங்கிரசல்லவே!! அவர்களை அனுமதிக்கும், அன்பர்கள், கள்ளுக்கடை மறியலில் குடும்பத்துடன் சிறை சென்று, வைக்கத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புப் போருக்காகச் சிறை சென்று, ராஜத்துவேஷமாக எழுதினார் என்பதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டுச் சிறை சென்று, கதர் சுமந்து விற்று, காங்கிரசை வளர்த்து, தமிழ்நாடு காங்கிரசுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தி வந்து, பிறகு, அந்த 'சக்தி' எந்தெந்தக் கருவி கிடைப்பினும், தமது ஆதிக்கத்துக்குப் பயன் படுத்தும் போக்கினரான, பார்ப்பனருக்குப் பயன் படுவதுகண்டு, மனம்வெதும்பி விலகி, சமவுரிமைப்போர் தொடுத்து நடத்திவரும் பெரியாரும் அவர்தம் படையினரும் மட்டும், பேசவும் கூடாது, இவர்களின் ஆட்சிப்போக்கிலே உள்ள கோளாறுகளைப் பற்றி, என்று நெஞ்சிலே நீதி நியாயமற்றுப் பேசுவதா? நேர்மையாளர்கள், அமைச்சர்களின் வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா, என்று கேட்கிறோம்?

தைரியமிருந்தால், யார் எத்தகைய 'குற்றச்சாட்டுகளை'க் கூறினாலும், மக்கள் மன்றமேறி, தமது மாசுமருவற்ற தன்மையை நிலைக்கச் செய்ய முடியும் என்று கூறுவர்?

அமைச்சர்களுக்கோ அச்சம்! ஏனெனில், நாம் மக்களிடம் எடுத்துக் கூறும் உண்மைகளை அவர்களால், மறுக்கமுடியாது! மக்கள், வேக வேகமாக உணர ஆரம்பித்து விட்டனர், ஆட்சியின் தவறுகளை. எனவேதான், அமைச்சர்கள், நமது பிரசாரத்தைக் கண்டு பீதிகொள்கிறார்கள். அச்சம் அவர்களை எதை எதையோ, பேச வைக்கிறது. ஆனால் நாடு சிரிக்கிறது, இவர்கள் காட்டும், காரணங்களைக் கேட்டு.

இவ்வளவு எக்காளமிட்டுவரும் 'கனம்களின்' போக்குப்பற்றி, காங்கிரசுக்குள்ளாகவேயாவது, திருப்தி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நித்த நித்தம் கண்டனமும் கேலியும் வெளிவந்தபடியே உள்ளன. ஆசை வெட்கமறியாது என்பார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் ஆட்சியாளர்கள், தங்கள் சொந்தக் கட்சியினரின் 'சூடுகளை'யும் தாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு, என்று எண்ணிப்பல நாட்களாகப் பொறுத்துப் பார்த்துப் பார்த்து, கடைசியில், இனிப் பொறுக்கமுடியாது என்ற நிலைக்கு வந்தவர்கள், இன்று, ஆட்சியாளர்களைப் பலவகையிலே கண்டித்துப் பேசியும் எழுதியும், கேலிச்சித்திரங்கள் தீட்டியும் வருகிறார்கள்.

உலகிலேயே, வேறு எந்த ஆட்சிக்குழுவும், எந்தக்கட்சியிலிருந்து குழு அமைக்கப்பட்டதோ, அதே கட்சியினரால், இன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் கண்டிக்கப்படுகின்ற அளவிலும் முறையிலும் கண்டிக்கப்பட்டதே இல்லை.

அட்லியின் போக்கைச் சர்ச்சில் கண்டிப்பது, எதிர்பார்க்கக்கூடியது, ஆனால் அட்லியின் போக்கை அவரை முதலமைச்சராக்கிய, தொழிற் கட்சியே கண்டிக்கிறது என்றால், ஏளனத்துக்குரியதல்லவா!

காங்கிரசாட்சியை, எந்தப் பெருந்தலைவர், இதுவரை குறைகூறாமலிருந்து வந்திருக்கிறார்? அந்தக் கண்டனக் கலம்பகத்தை எடுத்துக் கூறிவந்தாலே போதுமே, திராவிட கழகம் — தனியாகத் தேடிக்கண்டு பிடிக்கக்கூட வேண்டியதில்லையே.

பெருந்தலைவர்கள் ஒரு புறத்திலே கண்டிக்கிறார்கள்—ஊழியர்கள் மற்றோர் புறத்திலே, உள்ளம் வெதும்பிக் கண்டிக்கிறார்கள் — ஒருவருக்கொருவர் ஓயாமல், உபதேசம் செய்து கொள்கிறார்கள்.

ஒரு இடத்திலே தலைவர்கள், தொண்டர்களுக்குத் தியாகத் தத்துவத்தை விளக்குவதும், மற்றோர் இடத்திலே, தொண்டர்கள், தலைவர்கள் பதவி மோகத்துக்கு ஆளாகி, பாழாகி வருவதைக் கண்டிப்பதும், இன்னும் சில இடத்திலே, உன்னாலே நான் கெட்டேன்—என்னாலே நீ கெட்டாய், என்று தவறு செய்த தெருத் திண்ணைப்பள்ளி மாணவர்கள், கூறிக்கொண்டு அழுவது போலவுமல்லவா, நடந்துவருகின்றன!

தியாகத்துக்கு விலை கேட்காதே! எல்லோரும் அமைச்சராக முடியாது! எனவே அதிகாரத்தில் ஆசை வைக்காதே!—என்று, பெருந் தலைவர்கள், கூறுகிறார்கள், மக்கள் நலனைக் கவனிக்க மறுக்கும் போக்கிலே காரியமாற்றும், இந்த ஆட்சியைக் காணத்தானா, இவ்வளவு பாடுபட்டோம் என்று மனம் குமுறும் தொண்டர்களைப் பார்த்து.

இந்த இலட்சணத்தில் இருக்கிறது குடும்பம்—கூக்குரல்வெளியே கேட்க ஒட்டாதபடி தடுக்க, அக்கம் பக்கத்தார் காதிலே விழாமலிருக்க, ஒவ்வோர் மாகாணத்துக்கும், 'வீரகானம்' பாட ஒரு காமராஜர் தேவைப்படுகிறார் — இவர்களுக்குத் தானய்யா, மூக்குச்சிவந்துவிடுகிறது, நாம், ஏதேனும் 'குறை' கூறினால்— உடனே, "நாம்" யார் என்பதற்கான ஒரு நிந்தனை நாமாவளியைத் தயாரித்துக் கொண்டு, கிளம்பிவிடுகிறார்கள், கர்ஜனைபுரிய.

நம்மை நிந்திக்கும் இந்த நற்குணவான்களைப் பற்றி, நாடறியக் கண்டித்துள்ளவர்களின் பெயர் பட்டியலைக் கண்டாலே, வெட்கம், மனதைப் பிய்த்திருக்க வேண்டும்.

கொண்டா வெங்கடபய்யா, கிருபளானி, பாபு புருஷோத்தமதாஸ் தாண்டன், போன்றவர்கள், ஏகாதிபத்தியத்தின் செல்லப்பிள்ளைகளல்ல, என்னை வீட்டிலேயே வந்து கைது செய்துவிடுங்கள் — என்று போலீஸ் அதிகாரியைக் கெஞ்சி, வீரத்தியாகி ஆனவர்களல்ல. அவர்களின் கண்டனம், இலேசான அளவிலேயோ, மறந்துவிடக்கூடியமுறையிலேயோ, இருக்கவில்லை.

பாபு புருஷோத்தம தாஸ், 'சிறு குழந்தைபோல்' அழுதுகொண்டே, இன்றைக் காங்கிரசின் நிலைபற்றிப் பேசினார், என்று தேசிய ஏடுகளே, தீட்டிக்காட்டின, நாட்டு மக்களுக்கு.

இந்த நிலையிலே இவர்களின் நடவடிக்கை இருக்கும் போது, அரசியல் வேட்டையை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல், அறிவுததுறையிலே புரட்சியை உண்டாக்கும் அடிப்படை வேலையிலேயே நாட்டம் கொண்டு பணிபுரியும் திராவிடர் கழகம், அரசியலிலே நடைபெறும், நடவடிக்கைகளிலே, கேடானவைகளைக் கண்டித்தால், 'கனம்'களுக்குக் கோபம் கொந்தளிக்கிறது.

இதே நேரத்தில், அமைச்சர்களிலே சிலர் மீது, முன்னாள் முதலமைச்சர் பிரகாசம், குற்றப்

பத்திரிகை தாக்கல் செய்வதும், அவருடைய ஆட்சியின்போது இருந்த அலங்கோலங்களைப் பற்றிய குற்றப் பத்திரிகையை இன்றுள்ளவர்கள் படிப்பதும், இரு குற்றப்பத்திரங்களையும் பற்றி மேலிடம் விசாரணை செய்ய முனைவதுமான நிலை இருந்து வருகிறது.

“வழக்குமன்றமேறியும் கூறத் தயார்” என்று கூறுகிறார், பிரகாசம்.

விசாரணை நடத்தினால், இவர் ஆட்சிக்காலத்து நடவடிக்கைகள் பலப்பல, அம்பலத்துக்கு வரும் என்கின்றனர், இன்றைய ஆட்சியாளரின் ஆதரவாளர்கள்.

யார் கூற்று உண்மையாக இருப்பினும், காங்கிரஸ் ஆட்சியாளரின் போக்கும் தன்மையும், நேர்மையற்றதாக இருந்திருக்கிறது என்பதை மறைப்பதற்கில்லை. மாகாணம் இப்படிப்பட்ட ‘மகானுபாவர்களின்’ ஆட்சியிலே இருந்திருக்கிறது—இருந்துவருகிறது — எனினும், யாரும் இவர்கள் போக்கைக் கண்டிக்க கூடாதாம்!

“அமைச்சர்களிடமும் துரைத்தன அதிகாரிகளிடமும் இலஞ்ச இலாவணம் ஏராளமான அளவிலே இருக்கிறது என்பதை நான் கூற முடியும். நிர்வாகத் திறமையும் ஓரளவுக்குக் குறைந்துதான் போய் விட்டது”

எப்படி இருக்கிறது இந்தக் குற்றச் சாட்டு.—!

“I can say that there is Corruption on a large scale among ministers and Government officials There has also been a certain amount of deterioration in efficiency.”

இது குற்றச்சாட்டு—பகிரங்கமான குற்றச்சாட்டு—இதைக் கேட்டுச் சகித்துக்கொள்ளும், சிலர்கள் தான், பொதுவாக ஆட்சிமுறையைப் பற்றி விளக்கம் கூறி, கண்டிக்க வேண்டியனவற்றை மட்டுமே கண்டிக்கும், திராவிடர் கழகத்தினர் மீது தீ மொழி வீசுகின்றனர்.

இதோ வெளிப்படையாக, தைரியமாக, இந்த அமைச்சர்களைப்பற்றி அச்சமோ கவலையோ அற்று, இவர்களின் கோபவேச நடவடிக்கையும் வீராவேசப் பேச்சும் தன்னை ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது, என்ற துணிவுடன், தூயவர் ஒருவர் கூறுகிறார்-Corruption on a large scale–என்று! எங்கோ கொஞ்சம், கண்டும் காணாததுமாக அல்ல, on a large scale, பெருவாரியான அளவிலே இருக்கிறது, இலஞ்ச இலாவணம், என்று கூறுகிறார்.

சீறிடும்வீரர்கள்,என்னசொல்லுகிறார்கள் இதற்கு? இதைப் பொதுமக்கள் எங்கே ஊன்றிக் கவனிக்கப் போகிறார்கள், கவனித்தாலும், அவர்களுக்குள்ள எவ்வளவோ தொல்லைகளிலே, இதை எத்தனை நாளைக்கு மறவாமல் இருக்கப் போகிறார்கள், மறவாமலிருப்பினும், நம்மை எப்படிக் கேட்கமுடியும், என்ற தைரியம் தானே ஆளவந்தார்களுக்கு!

இலஞ்ச இலாவணம் ஏராளமான அளவிலே இருக்கிறது, அமைச்சர்களிடம்!—என்று கூறியதைக் கேட்டுக்கோபமோவெட்கமோ, வரவில்லை, நாம் ஏதேனும் கூறமுற்பட்டால் சல்லடம் கட்டிக்கொண்டு கிளம்பும் கனம்களுக்கும், அந்தக் கனம்களைத் தாங்குபவர்களுக்கும்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டு, எப்போது வெளியிடப்பட்டது? யாரால்? எவரிடம்? என்பதை அறிய அவாவிருக்கும் பலருக்கு.

குடிஅரசு — விடுதலையில்,— கறுப்பு, சிகப்பு சட்டையினர் தீட்டிய கட்டுரையிலிருந்து எடுத்ததல்ல: ‘இந்து’ மேமாதம் 15-ந் தேதி இதழில், முதல்பக்கத்தில், ஐந்தாவது காலத்திலே, அழகுற அச்சிட்டு வெளிவந்திருப்பது, குற்றச்சாட்டு.

கூறினவர், பாபுராஜேந்திர பிரசாத்—அரசியல் நிர்ணய சபையின் தலைவர்—அண்ணல் காந்தியாரின் அறநெறி நிற்கும் பண்பினர்—அரசியல் மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்—அவர் கூறுகிறார், பத்திரிகை நிருபரிடம், அமைச்சர்களிடமும் அரசாங்க அலுவல்பார்ப்போரிடமும் அதிகமான அளவு இலஞ்ச இலாவணம் தாண்டவமாடுகிறது, என்று. இதைக்கேட்டு வாய்பொத்திக்கிடக்கும் வீரர்கள், நாம் இத்தகு குற்றச்சாட்டுகளை அல்ல, அரசியலில் நிகழும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய நமது கருத்துரைகளை வெளியிட்டால், கர்ஜனை புரிவது! நியாயமா?

பதவிமோகம் அவர்களை ஆட்டிவைக்கிறது, பாபம், அவர்கள் நல்லவர்கள்தான், புது மோகத்தால் கொஞ்சம் கெட்டு விட்டார்கள், நாளாகவாகத் திருந்துவார்கள், என்று, பாபு ராஜேந்திரபிரசாத், தைரியம்கூடத் தரவில்லை!

நாட்டு மக்களெல்லாம் ஒழுக்கமுள்ளவர்களானால் தான் இத்தகைய ஊழல்களெல்லாம் ஒழியும், என்று நன்னெறிபாடுகிறார்.—அதாவது, இந்த அமைச்சர்கள், கண்டிக்கப் பட்டாலும், வெளிப்படுத்தப் பட்டாலும் கூடத் திருந்தமாட்டார்கள், என்று அவர் நம்புகிறார்—எனவேதான் உபதேச அளவிலே நின்று விடுகிறார்.

காங்கிரசிலே உயர் நிலையில் உள்ளவர், இங்ஙனம், வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், மந்திரிமார்கள் மீது குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவுக்கும் பிறகும், இவர்களுக்கு, நாம் பேசுவதும் எழுதுவதும், கோபத்தை, ரோஷத்தை, ஆத்திரத்தைக் கிளப்பிவிடுகிறது, ஆஹா! விட்டேனா பார்!—என்று மிரட்டுகிறார்கள். ‘இந்து’ இதழ் உலகில் பல இடங்களுக்குச் செல்லும் நிலைபெற்றது–அதிலே, இருக்கிறது பாபுராஜேந்திர பிரசாதின் பகிரங்கக் குற்றச்சாட்டு; பல்வேறு நாட்டுப் பாராளுமன்றங்களிலும், இது படிக்கப்படும்—உலகப் புகழ் பெறுகிறார்கள் ‘கனம்கள்’— இதை மறந்து, நம் மீது பாய்கிறார்கள், ஒழித்துவிடுவோம் என்று கூவுகிறார்கள்.

நம்மைத்தானே! — தாராளமாகச் செய்யட்டும் — ஆனால் இவர்களின் நற்பெயர் ஒழிகிறதே பாபுராஜேந்திர பிரசாத் போன்றாரின் குற்றச்சாட்டுகளால்—அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள்!

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A. at “Dravidanadu” Press,
95, Tirukkachinambi Street. Kancheepuram.